

ΣΑΦΕΣ ΘΕΜΕΝ

#14

Μια πρωτότυπη
Ελληνογερμανική προσέγγιση
κόντρα στην «Bild»

ΙΟΥΝΙΟΣ 2010
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΒΑΛΤΗ (78) ΟΣΚΑΡ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΤΡΕΛΛΑ» • **ΜΙΧΑΗΛ Β. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ (67)** ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΪΡΕΣ • **ΝΙΚΗ ΣΙΜΟΥ (65)** ΣΑΡΑΝΤΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΓΣΘ

Γράμμα από το Μπουένος Άιρες

Στο προηγούμενο τεύχος ο Δημήτρης Τακβοριάν ('83) έθετε ένα «κουίζ γεωγραφίας» για τη Santa Cruz do Sul της Βραζιλίας. «Το ηλεκτρονικό μήνυμά σας για τη βραδιά με τους καθηγητές με βρήκε, κυριολεκτικά, καθ' οδόν, όταν υλοποιούσα το παμπάλαιο, λόγω ηλικίας του, όνειρο της «κατάκτησης» της Αργεντινής, από το Μπουένος Άιρες μέχρι τη Γη του Πυρός, πάνω στο κάθισμα της μοτοσικλέτας μου» μας γράφει ο πρέσβης της Ελλάδας στην Αργεντινή Μιχαήλ Χριστίδης ('67). Τα υπόλοιπα στη **σελίδα 4**

■ Αναμνήσεις από το μακρινό παρελθόν

«Ξεκινήσαμε χωρίς να ξέρουμε ποιο είναι το σχολικό κτίριο. Κάθε χρόνο αλλάζαμε κτίριο, γιατί δε χωρούσε η καινούργια τάξη που ακολουθούσε. Αρχίσαμε σε μονοκατοικία που έγινε μετά θρινιός κινηματογράφος (Βασ. Όλγας 172), συνεχίσαμε σε άλλη μονοκατοικία που έγινε μετά κέντρο ψυχικών νοσημάτων (Βασ. Όλγας 184) και καταλήξαμε στο κτίριο που βρισκόμαστε σήμερα (Βασ. Όλγας 66, Goethe)». Στη **σελίδα 7** ένα ξεχωριστό κείμενο από την τάξη του 1962, όπως διαβάστηκε στην εκδήλωση προς τιμήν των παλιών καθηγητών μας

■ Η ΓΣΘ στενίξει το μέλλον

Στη **σελίδα 9** ο Ρολφ-Βίκτωρ Ζίντενχανς, ο επί τέσσαρα χρόνια διευθυντής του σχολείου, λίγες ημέρες πριν επιστρέψει στη χώρα του, αναλύει -γερμανιστί- τις προκλήσεις για τις καινοτομίες που θα έρθουν στο μέλλον για το σχολείο

■ Πενήντα χρόνια ιστορίας

Πενήντα χρόνια ιστορίας γιορτάζει φέτος το Τμήμα Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας του ΑΠΘ και η πρόεδρος του Ελένη Μπουτουλουσή ('77) κάνει στη **σελίδα 10** έναν πρώτο απολογισμό

■ Η «Στρέλλα» και το βραβείο

«Στον κινηματογράφο εκτός από το βραβείο υπάρχει η κοινωνικοποίηση με τους συνεργάτες και η ομαδική δουλειά» λέει η Πηνελόπη Βαλή ('78) που πήρε το βραβείο καλύτερης

σκηνογραφίας για την ταινία του Πάνου Κούτρα «Η Στρέλλα».

Στη **σελίδα 11** εξηγεί γιατί η βράβευση δε βοήθησε και πολύ την επαγγελματική της εξέλιξη!

■ Σαράντα δύο χρόνια ΓΣΘ

Στη **σελίδα 12** η Νίκη Σίμου ('65) κάνει το δικό της απολογισμό ύστερα από 36 χρόνια διδασκαλίας στη ΓΣΘ. Αν σε αυτά προσθέσει και τα 6 χρόνια ως μαθήτρια του σχολείου, το σύνολο φτάνει τα 42: Μια ζωή δηλαδή στη Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης!

■ Studium in Deutschland

Η Κάτια Γέκελ, η επικεφαλής του τμήματος του DAAD στην Ελλάδα, γνωρίζει καλά τι τραβά τους Έλληνες να σπουδάσουν στη Γερμανία. Στη **σελίδα 14** ανοίγει τον φάκελο που θα μπορούσε να λέγεται «Studium in Deutschland», ενώ στην επόμενη σελίδα ο Νίκος Μέρτζιος ('92) θυμάται παλιές φοιτητικές ιστορίες από το Πολυτεχνείο του Άαχεν

■ Μια συναυλία των Cure και... ο γερμανικός τρόμος

Ο Ανέστης Κουριδής ('95) εξηγεί στη **σελίδα 19** την εξ αποστάσεως σχέση του γερμανικού κινηματογράφου με τον τρόμο και ο Τόλης Βαρνάς ('81) θυμάται στη **σελίδα 20** μια συναυλία των Cure πριν από 28 χρόνια στη Γερμανία

■ Και όπως πάντα η σπύλη «έμαθα-άκουσα-είδα»

με τα νέα των αποφοίτων (**σελίδα 22**) και η τελευταία ανάποδη σελίδα (**σελίδα 23**) με ενδιαφέρουσες αναδημοσιεύσεις από εφημερίδες και περιοδικά όλου του κόσμου.

SAGES THEMEN

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διανέμεται δωρεάν σε 2.500 αντίτυπα

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Αποφοίτων της Γερμανικής Σχολής Θεσσαλονίκης

Έδρα: Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης, 9ο κλμ. Πυλαίας Θέρμης, ΤΘ 51 Φοίνικας, 55102 Θεσσαλονίκη, 2310-475-900-2

Εκδότης: Ορέστης Καλογήρου, Υπεύθυνος έκδοσης: Νίκος Οικονόμου www.sages.gr, email: info@sages.gr

Διοικητικό Συμβούλιο: Πρόεδρος: Ορέστης Καλογήρου ('78), Αντιπρόεδρος: Νίκος Οικονόμου ('81), Γενική γραμματέας: Δήμητρα Δημητρακοπούλου ('95), Ταμίας: Μαρία Καλλιδοπούλου ('63), Ειδικός γραμματέας: Θάνος Χαριστός ('95), Μέλη: Χριστίνα Μαραντέλου ('03), Ευριπίδης Κεχαγιάς ('96), Λεωνίδα Αθανασιάδης ('81), Μαρία Σαρηνιανίδου ('05) Συντακτική Επιτροπή: Τόλης Βαρνάς ('81), Μιχάλης Γουδής ('04), Δήμητρα Δημητρακοπούλου ('95), Ανέστης Κουριδής ('95), Τατιάνα Λιάνη ('90), Χριστίνα Μαραντέλου ('03), Σπύρος Πέγκας ('86), Κάσση Τσιτουρίδου ('90), Νάσια Χατζηγάγα ('98) Εκτύπωση-βιβλιοδεσία: Γραφικές τέχνες Μ. Τριανταφύλλου ('77)

Μια ιστορία από το Augsburg

Την ιστορία μου τη διηγήθηκε ένας καλός φίλος και δείχνει πως ένα καλομονταρισμένο κράτος μπορεί να λειτουργεί σωστά, να εφαρμόζει τους νόμους και να αναβαθμίζει τελικά την ποιότητα ζωής του πολίτη.

Διαδραματίστηκε πριν από περίπου τρία χρόνια σε μια κλαδική έκθεση ακινήτων στο βουαρικό Augsburg, όπου κάποιοι ξύπνιοι Έλληνες εκθέτες θεώρησαν ότι η ελληνική κουτοπονηριά και το φαινόμενο της πλήρους ανομίας που κυριαρχεί στη χώρα μας ισχύει και αλλού. Αποφάσισαν λοιπόν την πρώτη ημέρα της έκθεσης για να κάνουν διαφήμιση του προϊόντος και της εταιρίας τους να πλημμυρίσουν όλο το χώρο της έκθεσης με διαφημιστικά φυλλάδια. Το υλικό μοιράστηκε χέρι χέρι (όπως συμβαίνει και στις κεντρικές γωνίες της Τσιμισκή) με κάθε τρόπο και σε κάθε γωνιά της έκθεσης, όπως θα έκανε ο δαιμόνιος Έλληνας και στην αντίστοιχη εκδήλωση στην Ελλάδα. Δηλαδή στο παρμπρίζ όλων των ΙΧ που ήταν σταθμευμένα στο πάρκινγκ της έκθεσης, στην είσοδο του υποστεγού όπου είχαν σπηθεί τα περίπτερα των εκθετών, αλλά και το βράδυ στο εναρκτήριο πάρτι της διοργάνωσης. 'Έλα μωρέ, τι θα μας κάνουν οι Γερμανοί; Θα μας απαγορέψουν να το μοιράσουμε; Εμείς τη δουλειά μας θα την κάνουμε και η εταιρία θα γίνει γνωστή σε κάθε εμπορικό επισκέπτη της έκθεσης», ήταν η επωδός των ξύπνιων Ελλήνων επιχειρηματιών στις παρατηρήσεις του φίλου μου που ως απόφοιτος της ΓΣΘ γνώριζε πως κινούνται σε τέτοια θέματα οι Γερμανοί.

Είχε φυσικά δίκαιο και επιβεβαιώθηκε πλήρως. Την επομένη ημέρα το πρωί τρεις κουστομαρισμένοι κύριοι, υπάλληλοι της έκθεσης που διοργανωνόταν από το δήμο του Augsburg, επισκέφτηκε τον ξύπνιο Έλληνα επιχειρηματία και αφού επιβεβαίωσαν ότι αυτός ήταν ο υπεύθυνος για το χαρτομάνι της προηγούμενης ημέρας, τού διάβασαν και τη... λυπτερή. Ποια ήταν η λυπτερή; Μερικές χιλιάδες ευρώ πρόστιμο για την αφισορύπανση, αλλά και για τα επιπλέον έξοδα καθαρισμού τόσο του χώρου της έκθεσης όσο και του πάρκινγκ που θα επωμίζονταν οι υπάλληλοι του δήμου και οι διοργανωτές. «Αν μάλιστα δε βιαστείτε μπορεί στο μεταξύ κάποιος ιδιοκτήτης ΙΧ να σας κάνει μήνυση για περιορισμένη ορατότητα στην οδήγηση λόγω των φυλλαδίων που έχετε μοιράσει στα παρμπρίζ των αυτοκινήτων. Και τότε το πρόστιμο θα αυξηθεί κι άλλο», ήταν τα λόγια του Γερμανού υπαλλήλου. Ο εκθέτης όπως ήταν φυσικό έγινε... Λούης για να μαζέψει τα πεταμένα διαφημιστικά έντυπα από τα ΙΧ, πλήρωσε κανονικότητα το πρόστιμο για τα υπόλοιπα και μάλλον την επόμενη φορά θα το σκεφτεί πολύ καλά, αν θα εφαρμόσει τον ελληνικό τρόπο σκέψης στο εξωτερικό.

Από αυτές τις στίλβες το έχουμε τονίσει και στο παρελθόν ότι για τη σωστή λειτουργία ενός κράτους χρειάζονται δύο πράγματα. Και το κράτος να λειτουργεί και η πολιτεία να είναι συνειδητός και να μην κοιτά μόνο την πάρτη του.

Καλό καλοκαίρι και καλές βουτιές! ■

Γράμμα από το Μπουένος Άιρες

Του Μιχαήλ Β. Χριστιδών ('67)

Είναι η πρώτη φορά που σας γράφω, παρόλο που ένιωσα έντονη τη διάθεση να το πράξω πολλές φορές στο παρελθόν, κυρίως για να σας συγχαρώ για την απίστευτη αφοσίωση και συνέπεια με την οποία μας κρατάτε όλους «δεμένους» με αυτή τη τόσο λεπτή και εύθραυστη κλωστή που λέγεται «απόφοιτος της ΓΣΘ».

Το διαταγμό του παρελθόντος υπερνίκησε, έστω και με ικανή καθυστέρηση, η συγκίνηση για τη «μαγική εκδήλωση-βραδιά» που διοργανώσατε στην Turnhalle, με τη παρουσία των δασκάλων – καθηγητών μας. Χίλια «εύγε» σε όσους είχαν την ιδέα και άλλα τόσα σε όσους βοήθησαν στην υλοποίησή της.

Το ηλεκτρονικό μήνυμά σας για τη βραδιά με βρήκε, κυριολεκτικά, καθ' οδόν, όταν υλοποιούσα το παμπάλαιο, λόγω ηλικίας του, όνειρο της «κατάκτησης» της Αργεντινής, από το Μπουένος Άιρες μέχρι τη Γη του Πυρός, πάνω στο κάθισμα της μοτοσικλέτας μου. Χάρης στα διαβολικά μηχανήματα της σύγχρονης τεχνολογίας, το μήνυμά σας με εντόπισε κάπου στην αφιλόξενη απεραντοσύνη της Πταγονίας και η συγκίνηση, το γαλήνιο μούδιασμα που προκάλεσε, με συνόδευσαν μέχρι τέλους, στην Ushuaia.

Στα 61 μου χρόνια, μόνος, οδηγώντας κατά μήκος των Αργεντινών ακτών του Ατλαντικού τη πιστή δίτροχη συντρόφισσα αναρίθμητων εξορμήσεων και περιπετειών, ένιωσα τόσο έντονη την επιθυμία να είμαι κι εγώ παρόν στη μαγική αυτή βραδιά, που, τελικά, τα κατάφερα: έσφιξα με συγκίνηση το χέρι της Ζώτου, του Κρεμέτη, της Αθανάτου, της Οικονομίδου και τόσων άλλων, τους είπα το «ευχαριστώ» που τόσες φορές ανέβαλα «για αύριο», έζησα στιγμές μοναδικές με τις συμμαθήτριες και τους συμμαθητές...και τι δεν θυμηθήκαμε...

Πάντα πίστευα ότι, πέρα από συνεχής άσκηση ισο-

ροπίας, αρμονίας και επιβίωσης, το ταξίδι με τη μοτοσικλέτα είναι το μαγικό χαλί για να επισκεφτείς τόπους μακρινούς και άγνωστους, πάνω στο οποίο μπορείς να σκέπτεσαι ελεύθερα, να αναμιγνύεις, χωρίς να ντρέπεται, το όνειρο με τη πραγματικότητα, να χτίζεις κόσμους και να καταρρίπτεις πύργους απόρθητους: ο απεγκλωβισμός της σκέψης, η αβίαστη και ασταμάτητη φιλοσοφία της ασφάλτου.

Αν σ' όλα αυτά προσθέστε:

1. τη δύναμη και ζωντάνια που προσλαμβάνουν οι αναμνήσεις της νιότης, αυξάνοντας έτσι το πόνο της απόστασης, χρονικής και γεωγραφικής, από αγαπημένες μορφές που συνέθεταν το κόσμο σου,
2. το πάθος της καταγραφής με τη φωτογραφική μηχανή του μυαλού των εικόνων και στιγμών του συναρπαστικού παρόντος, στιγμές και εικόνες που με τον καιρό θα μετουσιωθούν κι αυτές σε αναμνήσεις, και
3. την ακαταμάχητη, αδάμαστη δύναμη της καρδιάς και του μυαλού να σχεδιάζουν αενάως τις νέες, επόμενες «κατακτήσεις», ιδίως όταν αυτές συνδέονται με το παρελθόν, τότε θα ανηληφθείτε ότι – έστω και αν δεν ήμουν φυσικά παρόν – εσείς και οι πρωταγωνιστές της μαγικής βραδιάς στην Turnhalle με συνοδεύσατε στο ταξίδι μου πολύ πέρα από τη Γη του Πυρός, με φθάσατε στον Ουρανό του Απείρου, «στους άλλους Γαλαξίες» του Σαββόπουλου... ■

i

Ο Μιχαήλ Β. Χριστιδών είναι απόφοιτος του 1967 και πρέσβης της Ελλάδας στο Μπουένος Άιρες της Αργεντινής

DEUTSCHE SCHULE THESSALONIKI
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Από το 1888
στην υπηρεσία της εκπαίδευσης
στη Θεσσαλονίκη

Η προοπτική μας είναι η Ευρώπη:
βοηθάμε τους μαθητές μας να γίνουν ανεξάρτητοι,
συνειδητοί και υπεύθυνοι πολίτες

Προσφέρουμε

- + Υπερσύγχρονες εγκαταστάσεις και φιλικό μαθησιακό περιβάλλον
- + Μοντέρνα διδασκαλία από έμπειρους και εξειδικευμένους Έλληνες και Γερμανούς καθηγητές
- + Ιδανική προετοιμασία για σπουδές και επάγγελμα στην Ελλάδα και το εξωτερικό
- + Ελληνικό και γερμανικό απολυτήριο (Abitur)
- + Απόλυτη επιτυχία στις εισαγωγικές εξετάσεις στα ΑΕΙ και εξασφαλισμένη πρόσβαση στα γερμανικά πανεπιστήμια

Οι εγγραφές για τα προπαρασκευαστικά τμήματα της γερμανικής γλώσσας του σχολικού έτους 2010-2011 ξεκίνησαν ήδη. Τα τμήματα αυτά αφορούν τους μαθητές που κατά το σχολικό έτος 2010-2011 θα φοιτούν στη ΣΤ' Δημοτικού και ενδιαφέρονται να εισαχθούν στο Γυμνάσιο της Σχολής.

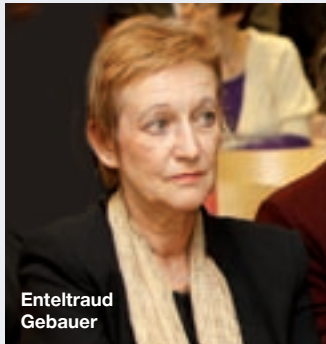
Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης
Τηλ: 2310 475900-2, φαξ: 2310 476232
Website: www.dst.gr

DST
Kiste

►► Αλλαγή σκυτάλης

Αλλαγή σκυτάλης στη διεύθυνση της Γερμανικής Σχολής Θεσσαλονίκης από την επόμενη σχολική χρονιά. Ο Γερμανός διευθυντής Ρολφ Βίκτωρ Ζίντενχανς, ύστερα από τέσσερα χρόνια παραμονής στο τιμόνι του σχολείου επιστρέφει στη Γερμανία, όπου θα συνεχίσει την επαγγελματική του καριέρα. Ο διάδοχός του έχει ήδη οριστικοποιηθεί και είναι θηλυκό γένους. Πρόκειται για τη υποδιευθύντρια του σχολείου Enteltraud Gebauer, που θα

Enteltraud
Gebauer

είναι από το Σεπτέμβριο η νέα διευθύντρια της ΓΣΘ. Αλλαγή θα έχουμε και στη θέση του λυκειάρχη, όπου όπως γράψαμε και στο προηγούμενο τεύχος η Νίκη Σίμου ('65) αποχωρεί από τη θέση της λόγω συνταξιοδότησης, ενώ

νέος λυκειάρχης θα είναι ο Νίκος Λιόλιος ('83). Ως γνωστόν απόφοιτη της ΓΣΘ είναι και η γυμνασίστρια του σχολείου Γιολάντα Παπαθανασοπούλου ('75). Ευχές και από τον ΣΑΓΕΣ για καλή συνέχεια προς τον κ. Ζίντενχανς, καλή επιτυχία στην τριάδα Gebauer-Λιόλιου-Παπαθανασοπούλου και καλή ξεκούραση για την κ. Σίμου...

►► Υποτροφίες

Για τρίτη συνεχή χρονιά απονεμήθηκαν και φέτος DAAD υποτροφίες σε τελειόφοιτους της Γερμανικής Σχολής Θεσσαλονίκης για πτυχιακές σπουδές στη Γερμανία. Ο θεσμός, που επί πολλά χρόνια είχε αποτελέσει ένα σοβαρό κίνητρο για τους μαθητές του σχολείου και στη συνέχεια για λόγους περικοπών είχε καταργηθεί, επανήλθε στη σχολική ζωή πριν από τρία χρόνια. Μάλιστα σύμφωνα με το καινούργιο τρόπο επιλογής, οι μαθητές της ΓΣΘ αξιολογούνταν διεθνώς και μόνο αν υπερτερούσαν των «αντιπάλων» τους, έπαιρναν την υποτροφία. Την πρώτη χρονιά τρεις μαθητές της ΓΣΘ πήραν υποτροφία, πέρσι ένας, ενώ φέτος και πάλι τρεις μαθητές κέρδισαν τη μάχη και θα χαρούν την οικονομική βοήθεια για τις σπουδές τους στη Γερμανία. Πρόκειται για τους μαθητές Ορέστη Λούκα (Γ1), Αφροδίτη Αστρονιδή-Μπαλντέν (Γ2) και Νίκο Παπαδόπουλο (Γ2). Ευχές για καλές σπουδές...

►► Ημέρα επαγγελματιών

Με μεγάλη επιτυχία και με τη συμμετοχή πολλών αποφοίτων πραγματοποιήθηκε και φέτος η «ημέρα των επαγγελματιών». Στην ημερίδα, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 23 Απριλίου, οι μαθητές των τάξεων 9 - 11 του ελληνικού τμήματος είχαν τη δυνατότητα να ενημερωθούν για διάφορες επαγγελματικές κατηγορίες. Στην αρχή της ημερίδας ο καθηγητής εργατικού δικαίου της νομικής του ΑΠΘ Άγγελος Στεργίου παρουσίασε τα νέα δεδομένα που καταγράφονται στη διεθνή και στην ελληνική αγορά εργασίας.

isomat

building quality

χτίζουμε το μέλλον

- 1 ΣΤΕΓΑΝΩΤΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
- 2 ΒΕΛΤΙΩΤΙΚΑ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ & ΚΟΝΙΑΜΑΤΩΝ
- 3 ΚΟΛΛΕΣ & ΑΡΜΟΣΤΟΚΟΙ
- 4 ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑ ΥΛΙΚΑ & ΥΛΙΚΑ ΒΑΦΗΣ
- 5 ΕΤΟΙΜΟΙ ΣΟΒΑΔΕΣ
- 6 ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ

ISOMAT A.B.E.E., ΒΟΡΕΙΟΧΑΛΚΙΑ ΔΟΜΙΚΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΝΙΑΜΑΤΩΝ
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 17^ο ΧΛΜ. ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ - ΑΓ. ΑΒΑΝΑΣΙΟΥ, ΤΗΛ.: 2310 516 000, FAX: 2310 722 475
 ΑΘΗΝΑ: 57^ο ΧΛΜ. ΑΘΗΝΩΝ - ΛΑΜΙΑΣ, ΤΗΛ.: 22620 56406, FAX: 22620 31644
www.isomat.eu, e-mail: info@isomat.eu

Αναμνήσεις από το μακρινό παρελθόν...

Της τάξης του 1962*

«Μας χαροποιεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι συμμετέχουμε και εμείς σε μία τόσο τιμητική εκδήλωση για τους καθηγητές μας, τους οποίους ευχαριστούμε εγκάρδια για τις γνώσεις και την παιδεία που μας έδωσαν, καθώς επίσης και για την μεγάλη συμμετοχή τους στην διαμόρφωση του χαρακτήρα μας, πολλοί από τους οποίους δεν έχουν πια εκ των πραγμάτων τη δυνατότητα να παραβρεθούν.

Ας είναι καλά να τους θυμόμαστε πάντα...

Η τάξη μας, η πρώτη μεταπολεμική τάξη μετά τον 2ο παγκόσμιο πόλεμο, ξεκίνησε αναγνωριστικά με πολλές περιπέτειες και ιδιαίτερότητες τόσο για τους καθηγητές όσο και για τους μαθητές, που δεν είναι συνηθισμένες σήμερα και αξίζει αυτή την ώρα να τις θυμηθούμε:

Ξεκινήσαμε χωρίς να ξέρουμε γερμανικά, αφού κάναμε μόλις 2-6 εβδομάδες προπαρασκευαστικά μαθήματα στο "Goethe" στην Ερμού, μετά από εισαγωγικές εξετάσεις σε δημόσια ή άλλα ιδιωτικά σχολεία

Ξεκινήσαμε χωρίς να ξέρουμε ποιο είναι το σχολικό κτίριο. Κάθε χρόνο αλλάζαμε κτίριο, γιατί δε χωρούσε η καινούργια τάξη που ακολουθούσε. Αρχίσαμε σε μονοκατοικία που έγινε μετά θερινός κινηματογράφος (Βασ. Όλγας 172), συνεχίσαμε σε άλλη μονοκατοικία που έγινε μετά κέντρο ψυχικών νοσημάτων (Βασ. Όλγας 184) και καταλήξαμε στο κτίριο που βρισκόμαστε σήμερα (Βασ. Όλγας 66, Goethe).

Ξεκινήσαμε 2 τμήματα από 30 μαθητές το κάθε ένα (60 συνολικά) και τελειώσαμε 29 συνολικά.

Ξεκινήσαμε με 4 καθηγητές για όλα τα μαθήματα.

Είχαμε για 2 χρόνια μεταφραστή στην τάξη σε κάθε τμήμα.

Όλα τα μαθήματα εκτός από τα αρχαία, νέα ελληνικά, ιστορία και θρησκευτικά ήταν στα γερμανικά

Φορούσαμε πλήθιο τα αγόρια και μπερέ τα κορίτσια σε γλάζιο χρώμα, καθώς και διακριτικό σήμα στο στήθος. Μέχρι την έκτη τάξη (3η λυκείου) ακολουθούσαμε το γερμανικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα. Έτσι δεν μπορούμε να είμαστε περήφανοι για τις επιδόσεις μας στην ελληνική εξεταστική επιτροπή και τις εισαγωγικές εξετάσεις στα ΑΕΙ. Δεν ισχύει όμως το ίδιο για τα γερμανικά πανεπιστήμια. Αποκτήσαμε όμως μόρφωση με όλη τη σημασία της λέξης.

Πηγαίναμε για γυμναστική στον στίβο, το κλειστό γυμναστήριο και το γήπεδο μπάσκετ της ΧΑΝΘ. Κάναμε το ταξίδι στη Γερμανία στην 3η γυμνασίου.

Η πρώτη σχολική γιορτή ήταν του Αγίου Νικολάου και μένει αξέχαστη

Στο σημείο αυτό θα θέλαμε να τονίσουμε ότι υπάρχει ακόμη επαφή μεταξύ μας με κοινές συγκεντρώσεις, εκδρομές κλπ. Ελπίζουμε και στο εξής, με τις οικογένειες και τα παιδιά μας, να συμμετέχουμε στη σύγχρονη πολυπολιτισμική τάση της εποχής μας και κυρίως των χωρών μας». ■

ι

* Το κείμενο διαβάστηκε από τους αποφοίτους της τάξης του 1962, της πρώτης τάξης αποφοίτων μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο στην εκδήλωση για τους παλιούς καθηγητές που έγινε την 1η Μαρτίου στο παλιό σχολείο.

σημειω- ματάριο

► Προτάσεις στη Γενική Συνέλευση

Με μεγαλύτερη συμμετοχή απ' ό,τι πέρασι πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 10 Μαΐου στην αίθουσα εκδηλώσεων της Γερμανικής Σχολής η επίσημα απολογιστική γενική συνέλευση του ΣΑΓΕΣ. Στη συνάντηση ο πρόεδρος Ορέστης Καλογήρου ('78) παρουσίασε τα βασικά σημεία του ετήσιου απολογισμού του ΔΣ με τα πεπραγμένα της χρονιάς και η ταμιάς του συλλόγου Μαρία Καλλιδοπούλου ('63) τον οικονομικό απολογισμό για το έτος 2009-2010.

Κατά τη διάρκεια της γενικής συνέλευσης έγινε μια συνολική κουβέντα για την πορεία του συλλόγου και κατατέθηκαν πολλές προτάσεις για πιθανές δραστηριότητες του συλλόγου, όπως η αδελφοποίηση του ΣΑΓΕΣ με άλλους συλλόγους γερμανικών σχολείων της περιοχής, η δημιουργία τράπεζας αίμα-

τος, καθώς επίσης και πρωτοβουλίες κοινωνικού χαρακτήρα όπως η λειτουργία μιας λέσχης ανάγνωσης υπό την αιγίδα του ΣΑΓΕΣ και το να γίνει ο σύλλογος ανάδοχος ενός παιδιού από την Αφρική. Επίσης προτάθηκε η λειτουργία ενός είδους «Stammtisch» με σταθερές συναντήσεις αποφοίτων ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Στη συνέλευση συζητήθηκε επίσης η δημιουργία εμπορικής κάρτας ΣΑΓΕΣ η μετάφραση της ιστοσελίδας μας (www.sages.gr) στα γερμανικά, καθώς επίσης και το θέμα της αναγνώρισης του «Abitur» στις διαδικασίες του ΑΣΕΠ, ένα θέμα που είχε τεθεί και πέρσι. Τα μέλη του ΔΣ Μαρία Σαρηγιαννίδου ('03) και Χριστίνα Μαραντέλου ενημέρωσαν το σώμα για τις μέχρι στιγμής κινήσεις που έκανε το ΔΣ, ενώ αποφασίστηκε να γίνει μια επαφή και με το ομοσπονδιακό υπουργείο παιδείας της Γερμανίας. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με τη Μαρία Σαρηγιαννίδου (τηλέφωνο 6942-780-176).

Επίσης η ΓΣ ενέκρινε ομόφωνα τον απολογισμό των πεπραγμένων του ΔΣ καθώς και τον οικονομικό απολο-

γισμό της περασμένης χρονιάς.

►► Μεγάλη ανταπόκριση

Μεγάλη ήταν η ανταπόκριση των αποφοίτων του ΣΑΓΕΣ στην πρόσκληση του ΔΣ για να προχωρήσει η μετάφραση στα γερμανικά της ιστοσελίδας μας. Ήδη 16 απόφοιτοι όλων των ηλικιών εκδήλωσαν ενδιαφέρον να συνδράμουν στην προσπάθεια για να γίνει διγλωσσο το σάιτ μας και έπιασαν ήδη δουλειά, μεταφράζοντας τα σχετικά κείμενα. Έτσι σύντομα ο επισκέπτης του www.sages.gr θα μπορεί να διαβάσει τις δραστηριότητες του συλλόγου τόσο στα ελληνικά όσο και στα γερμανικά.

Θετική ανταπόκριση βρήκε και η πρόταση για τη θέσπιση εμπορικής κάρτας του ΣΑΓΕΣ, ένα θέμα που τέθηκε στην τελευταία γενική συνέλευση του συλλόγου. Ήδη 24 απόφοιτοι δήλωσαν ότι θα τους ενδιέφερε μια τέτοια εκπαιδευτική κάρτα, από τους οποίους οι 16 είναι επαγγελματίες. Όποιοι απόφοιτοι ενδιαφέρονται για την πρωτοβουλία μπορεί να επικοινωνήσει με την ταμιά του ΔΣ Μαρία Καλλιδοπούλου ('63) στο τηλέφωνο 2310 257 390 και 6942-464-676.

mailbox

Μην ξεχνάτε τις συνδρομές σας για τον ΣΑΓΕΣ. Ο ΣΑΓΕΣ μπορεί να λειτουργήσει και να επεκτείνει τις δραστηριότητές του μόνο αν στηριχθεί οικονομικά από τα μέλη του.

Για την πληρωμή των συνδρομών υπάρχει τραπεζικός λογαριασμός στην Τράπεζα Πειραιώς με αριθμό 5202030638212. Όσες και όσοι το επιλέξουν παρακαλούμε να δηλώσουν στο καταθετήριο το όνομά τους.

Επίσης υπάρχει η δυνατότητα να πληρώσετε τη συνδρομή σας απευθείας στην ταμιά του ΣΑΓΕΣ, Μαρία Καλλιδοπούλου (τηλ: 2310 257 390 και 6942-464-676) στο ταξιδιωτικό γραφείο «Maas Travel» (Καλαποθάκη 3, στον 1ο όροφο). Το ποσό είναι 30 ευρώ για την ετήσια συνδρομή.

Τα ολοκληρωμένα στοιχεία του λογαριασμού είναι τα εξής:

Λογαριασμός Τράπεζα Πειραιώς: 5202030638212

IBAN: GR3201722020005202030638212

SWIFT CODE: PIR BGR AA

FAVOR 01 2202 AGELAKI BRANCH IN THESSALONIKI

Σχόλια. Περιμένουμε τα σχόλιά σας, τα νέα και τις ιδέες σας για το επόμενο τεύχος του «ΣΑΓΕΣ-Themen», που θα είναι το 15ο και θα κυκλοφορήσει τον Σεπτέμβριο του 2010. Οι ενοχλήσεις σας είτε ηλεκτρονικά (στο e-mail noikonomou@ekdotiki.gr) είτε τηλεφωνικά (Νίκος Οικονόμου, 2310-779-117 και 6976-278-213, Δήμητρα Δημητρακοπούλου, 6936-713-727). Όλες οι πληροφορίες θα αξιοποιηθούν! Γι' αυτούς που θέλουν να διαφημιστούν στο επόμενο τεύχος θα πρέπει να μας ενημερώσουν μέχρι τις 25 Αυγούστου του 2010.

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: Η συλλογή των e-mails των αποφοίτων συνεχίζεται. Έχουμε ξεπεράσει τα 1200 mails και προχωρούμε ακάθεκτοι. Για οποιαδήποτε καινούργια ηλεκτρική διεύθυνση αποφοίτου ενημερώστε μας στα info@sages.gr ή orestis.kalogirou@physics.auth.gr. Για να φτάνουμε σε ακόμη περισσότερους αποφοίτους...

Chance für Innovationen

Von Rolf-Victor Siedenhans*, schulleiter@dst.gr

Nicht zuletzt auf Grund der sozioökonomischen Turbulenzen der letzten Monate entwickelt die griechische Regierung in Athen ein umfassendes Reformprogramm, das neben Einschnitten und Ausgabenkürzungen in verschiedenen Bereichen von Staat und Verwaltung auch Reformen und Innovationen vorsieht.

Als Schulleiter der DST und als Gast in Griechenland darf und möchte ich keine politische Bewertung dieser Reformmaßnahmen vornehmen. Allerdings bin ich optimistisch, dass auf diese Weise das bilaterale Verhältnis zu Deutschland sowie die Verankerung Griechenlands in der EU insgesamt positiv gestärkt werden.

Für den Entwicklungsprozess der DST bedeutet das noch von der 'Regierung Karamanlis' verabschiedete Gesetz vom 1.9.2009 – Aufnahme von griechischen Kindern in die deutsche Abteilung / Gleichstellung des Abiturs mit dem Apolytirion – die Chance, ein schon jahrelang als Vision oder gar Utopie formuliertes Ziel nunmehr konkret anzustreben:

Die Entwicklung der DST zu einer integrierten Begegnungsschule mit dem „Deutschen Internationalen Abitur“ als gemeinsamen Abschluss aller Schüler.

Natürlich dauert ein solcher Prozess vor dem Hintergrund der Struktur der DST ca. 12 bis 15 Jahre, natürlich ist er mit Unsicherheiten, Ängsten und

vielleicht auch Widerständen verbunden. Aber das gilt für jede Form von Veränderung, und darin liegen auch große Chancen.

Wichtig ist es, diesen Prozess dialogisch zu gestalten, und die Wünsche, Ziele und Hoffnungen der Beteiligten in möglichst hohem Masse zu berücksichtigen, ohne jedoch das Ziel selbst zu verwässern.

Es muss dabei immer klar sein, dass die Schule primär ein Bildungsangebot für die Schülerinnen und Schüler ist und kein Selbstverwirklichungsinstrument für die Lehrer, wie es so manche Regelungen des griechischen Personalrechts im Bildungsbereich suggerieren. Hier haben vor allen Dingen die griechischen Lehrgewerkschaften eine große Verantwortung für ihr Land, nicht nur für ihre Mitglieder.

Im Zentrum von Schul- und Unterrichtsentwicklung muss immer das optimale Bildungsangebot für die junge Generation stehen. Ihre Chancen und Perspektiven sind letztendlich die Chancen und Perspektiven des gesamten Landes! ■

*Rolf-Victor Siedenhans war Schulleiter der DST von 2006 bis 2010

Πενήντα χρόνια ιστορίας

Του Μιχάλη Γουδή ('04), mgoudis@gmail.com

Σε μία συγκυρία με σημαντικές ιδιαιτερότητες το Τμήμα Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας του ΑΠΘ (ΤΓΓΦ) γιόρτασε τα 50 χρόνια λειτουργίας του. Το ΣΑ-ΓΕΣ-Themen εκμεταλλεύτηκε την ευτυχή αφορμή για να συνομιλήσει με την πρόεδρο του τμήματος, Δρα. Ελένη Μπουτουλούση ('77) περί γερμανικής γλώσσας, πανεπιστημίου, πολιτικής και φυσικά... ΓΣΘ.

«Η πορεία του Τμήματος Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας του ΑΠΘ είναι ανοδική. Με τα χρόνια έχουν βελτιωθεί σταδιακά οι υλικοτεχνικές υποδομές και έχει αυξηθεί το διδακτικό προσωπικό με αποτέλεσμα να έχουν προστεθεί αντικείμενα και μαθήματα. Με αφορμή τον εορτασμό των 50 χρόνων γίνονται τον καιρό αυτό πολλές συζητήσεις σχετικά με τον ιδιαίτερο ρόλο που μπορεί να αναλάβει στις παρούσες επιστημονικές, κοινωνικές και πολιτικοοικονομικές συνθήκες ένα ΤΓΓΦ στην Ελλάδα. Θεωρούμε, λοιπόν, ότι σε μια περίοδο που παρατηρείται μια όλο και μεγαλύτερη περιθωριοποίηση των ανθρωπιστικών σπουδών είναι πολύ σημαντικό από τη μια να διατηρηθεί το ανθρωπιστικό πνεύμα μιας φιλολογίας και από την άλλη να δοθεί παράλληλα στο πνεύμα των πολιτισμικών σπουδών ώθηση στις διεπιστημονικές συνεργασίες, στις διαπολιτισμικές προσεγγίσεις, στους πολυγραμματισμούς και στην περαιτέρω σύνδεση των σπουδών με τις ανάγκες που προτάσσει στους φοιτητές η αγορά εργασίας».

Υπάρχουν ρεαλιστικοί λόγοι για να γιορτάζει το ΤΓΓΦ;

Ποιες είναι οι προοπτικές για τους αποφοίτους του;

Αν μπορέσουν να λάβουν τα εφόδια που ανέφερα προηγουμένως, τότε θα είναι σε θέση να παίξουν ενεργό ρόλο στους κοινωνικούς και επαγγελματικούς χώρους στους οποίους θα εμπλακούν αντιμετωπίζοντας με επίγνωση και κριτική στάση τα προβλήματα που θα συναντήσουν. Οι επαγγελματικοί χώροι οι οποίοι μπορούν να απορροφήσουν αποφοίτους μας είναι μεταξύ άλλων: η εκπαίδευση, η μετάφραση, η διερμηνεία, ο τουρισμός, οι επιχειρήσεις, οι εκδόσεις κ.ά.

Τι αντίκτυπο μπορεί να έχει στο εσωστρεφές ΑΠΘ η νέα πρωτανεία;

Ελπίδα πάντα θέλουμε να ελπίζουμε ότι υπάρχει. Τα πράγματα είναι δύσκολα και η νέα πρωτανεία πρέπει να αναδιαρθρώσει βασικές δομές της λειτουργίας του πανεπιστημίου παίρνοντας υπόψη της τα νέα δεδομένα.

Σήμερα, η ισορροπία στις σχέσεις των δύο χωρών φαίνεται να είναι διατρανωμένη. Ποιος είναι ο ρόλος που καλούνται να διαδραματίσουν φορείς όπως η Γερμανική Σχολή, το Goethe Institut και το ΤΓΓΦ σε τέτοιες περιόδους;

Οι σχέσεις συνεργασίας που αναπτύσσονται ανάμεσα στους φορείς αυτούς και την ελληνική κοινωνία συμβάλουν στην απομάκρυνση από τις στερεοτυπικές και γενικευτικές οπτικές που έχουν επιβάλει τον τελευταίο καιρό κάποια μέσα μαζικής ενημέρωσης. Για τον λόγο αυτό και το Τμήμα μας προσπαθεί να δημιουργήσει γέφυρες συνεργασίας με την ελληνική και γερμανική κοινωνία με στόχο την επαφή των δύο πολιτισμών τόσο στο χώρο της τέχνης όσο και σε αυτόν της εκπαίδευσης και της έρευνας.

Πώς κρίνει ένας άνθρωπος που γνωρίζει καλά τη γερμανική κουλτούρα τη στάση της Γερμανίδας Καγκελάριου απέναντι στην Ελλάδα το τελευταίο διάστημα; Σίγουρα, είναι πολύ δυσάρεστη, αλλά θα προτιμούσα να εστιάσουμε την προσοχή μας στο Τμήμα. Άλλωστε, δε νομίζω πως έτσι θα δώσουμε και κάποια χρήσιμη πληροφορία στον κόσμο.

Αναμνήσεις από τη ΓΣΘ;

Τη θυμάμαι με ανάμικτα συναισθήματα. Η αυστηρότητα που επικρατούσε με πιάζε και χάρηκα που τελείωσα το σχολείο. Αυτά που μου άρεσαν πολύ και σφράγισαν τη σκέψη μου ήταν τα φιλολογικά μαθήματα, κυρίως ελληνικής και γερμανικής γλώσσας, όπως επίσης και τα μαθήματα τέχνης. Εκείνη την εποχή δεν έδιναν πολλά σχολεία την ευκαιρία στους μαθητές τους να ασχοληθούν με κριτικό τρόπο και μέσα από μια αμφισβήτηση της κυρίαρχης σκέψης με πανανθρώπινα ή με σύγχρονα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα... Αυτό σίγουρα επηρέασε την πορεία μου. ■

ι

Οι εκδηλώσεις για τα πενήντα χρόνια του ΤΓΓΦ δε σταματούν εδώ. Τον καιρό αυτό ετοιμάζεται ένα μικρό ντοκιμαντέρ και ένα λεύκωμα με θέμα την εξέλιξη του Τμήματος, τα οποία θα παρουσιαστούν σε εκδήλωση το Δεκέμβριο, ενώ το Μάιο του 2011 θα διοργανωθεί ένα συνέδριο με θέμα «Γλώσσες και πολιτισμοί σε (δια)δραση»

Όσκαρ για την Πηνελόπη

Του Ανέστη Κουρίδη ('95), akouridis@etemko.gr

Η Ελληνική Ακαδημία Κινηματογράφου

είναι ένα νεοϊδρυθέν ίδρυμα, η δημιουργία του οποίου «...ήλθε ως απόρροια της ανάγκης των ενεργών δημιουργών να απελευθερωθούν από το θεσμικό τέλμα των τελευταίων χρόνων, τον ασφυκτικό εναγκαλισμό του κράτους και του Υπουργείου Πολιτισμού καθώς και της επιθυμίας τους να αναλάβουν οι ίδιοι ευθύνη για την εκ νέου θεώρηση των ζητημάτων που τους αφορούν.»

Το Μάιο που μας πέρασε, η Ακαδημία πραγματοποίησε την πρώτη της απονομή βραβείων σε ανθρώπους του χώρου που ξεχώρισαν την προηγούμενη σεζόν, σε μία απέριπτη τελετή στο Μέγαρο Μουσικής στην Αθήνα. Εκεί, ένας «δικός μας» άνθρωπος της ΓΣΘ, η Πηνελόπη Βαλτή ('78), διακρίθηκε για τη δουλειά της, γεγονός που μας οδήγησε να την προσεγγίσουμε για να τη γνωρίσουμε λίγο καλύτερα.

Η Πηνελόπη ξεκίνησε να σπουδάζει αρχιτεκτονική στη Θεσσαλονίκη, όπου μετά από περίπου έναν χρόνο συνέχισε να ασχολείται με τις τέχνες αλλά σε άλλη μορφή, τη ζωγραφική, στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας και για ένα εξάμηνο στην Cooper Union School of Art της Νέας Υόρκης. Έκτοτε έχει παρουσιάσει 7 ατομικές εκθέσεις και συμμετάσχει σε άλλες τόσες ομαδικές.

Με τον κινηματογράφο ασχολήθηκε συνειδητά ή ήταν τυχαίο;

Εντελώς τυχαίο. Το 2000 είχα κατέβει στην Αθήνα για να δω έναν φίλο μου για 3 μέρες. Πάνω στην κουβέντα τον ρώτησα για δουλειές στην Αθήνα και με έβαλε αμέσως να δουλέψω ως βοηθός σε μία ταινία. Κάθησα για 2 μήνες, με τα ρούχα που είχα μαζί μου ουσιαστικά. Με το που τελίωσε η ταινία, γύρισα στη Θεσσαλονίκη, μάζεψα κάποια πράγματα, έψαξα για σπίτι στην Αθήνα και κατέβηκα για να συνεχίσω.

Παρατηρεί κανείς ότι, χρονικά, η ενασχόλησή σου με τον κινηματογράφο έχει σχεδόν τερματίσει τις εκθέσεις ζωγραφικής σου. Την εγκατέλειπες;

Κάθε άλλο. Οι ταινίες είναι μία δεύτερη δουλειά για μένα. Ουσιαστικά μου δίνουν τα μέσα, οικονομικά κυρίως, για να μπορώ να κάνω την κύρια ασχολία μου, τη ζωγραφική.

Όσον αφορά τη βράβευση, σου προσέφερε κάποια αναγνώριση για τη δουλειά σου που έλειπε; Είσαι εξ άλλου από τους ανθρώπους που δουλεύουν «πίσω από τη σκηνή» κυριολεκτικά.

Φυσικά. Ήταν ωραίο και κάτι το εντελώς αναπάντεχο.

Σε σχέση με την αναγνώριση που έχεις στις εκθέσεις σου;

Στον κινηματογράφο γενικά, εκτός από το βραβείο, υπάρχει όλη αυτή η κοινωνικοποίηση με τους συνεργάτες, η ομαδική δουλειά που είναι πολύ ευχάριστη, και μου αρέσει πολύ το γεγονός ότι τις ιδέες ενός άλλου ανθρώπου τις κάνω πραγματικότητα με το στήσιμο των σκηνικών. Επίσης μία ταινία έχει άμεσο αποτέλεσμα και με νούμερα κιάλας: πόσα εισιτήρια έκοψε, κριτικές, σχόλια, κάτι που, συγκριτικά, λείπει εντελώς από τον κόσμο της ζωγραφικής.

Είχε κάποιες θετικές επαγγελματικές επιπτώσεις η βράβευση;

Καθόλου. Μάλιστα μία γνωστή μου που είχε δεχτεί κάποιο άλλο βραβείο παλιότερα μου είπε ότι για 2 μήνες μετά τη βράβευσή της το τηλέφωνο είχε σταματήσει να χτυπάει γιατί όλοι νόμιζαν ότι είχε πλέον γίνει πολύ ακριβή. Αλλά σε εμένα δεν είδα απολύτως καμία διαφορά.

Το μέλλον;

Έχω ήδη κλεισμένες δύο ταινίες για του χρόνου. Βέβαια με όλα αυτά που γίνονται, ποτέ δεν ξέρεις. Πάντως το καλό είναι ότι οι άνθρωποι που συνεργάζομαι είναι άνθρωποι με πάθος, που λένε «δεν πειράζει, πάμε και θα δούμε, κάτι καλό θα βγει». ■

■

Η ταινία, για τα σκηνικά της οποίας, βραβεύτηκε η Πηνελόπη Βαλτή είναι η «Στρέλλα» του Πάνου Κούτρα.
<http://www.strella-lefilm.com>
<http://sites.google.com/site/filmacademygr>

Σαράντα δύο χρόνια στη ΓΣΘ

Της Χριστίνας Μαραντέλου (‘03), chmarant@agro.auth.gr

1. Έχετε ζήσει και τις δύο πλευρές στη ΓΣΘ, πρώτα ως μαθήτριά και στη συνέχεια ως εκπαιδευτικός και Διευθύντρια του Λυκείου. Σε τι βαθμό και με ποιο τρόπο σας έχει επηρεάσει η ΓΣΘ ως άνθρωπο;

Πέρασα το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου μέσα στη ΓΣΘ. Είχα συμμαθητές, λιγότερο ή περισσότερο στενούς φίλους, αγαπημένες καθηγήτριες που μου έμαθαν γράμματα. Γνώρισα 2000 περίπου μαθητές και αντίστοιχους γονείς, συναδέλφους Έλληνες και Γερμανούς. Όλοι αυτοί μαζί, όπως είναι φυσικό, σημάδεψαν τη ζωή μου.

Μου είναι ωστόσο αδύνατο να ξεχωρίσω ποιος ακριβώς με επηρέασε, σε ποιο βαθμό και με ποιον τρόπο.

2. Θα θέλατε να μας περιγράψετε τα μαθητικά σας χρόνια στη ΓΣΘ και αν υπήρχε κάτι στον τρόπο διδασκαλίας με τον οποίο ως μαθήτριά δε συμφωνούσατε και προσπαθήσατε αργότερα ως καθηγήτριά να τον αλλάξετε;

Φοίτησα στη ΓΣΘ στη δεκαετία του 1960. Θυμάμαι κατ' αρχήν το χτίριο της Α΄ Γυμνασίου: ήταν ένα μικρό διώροφο χτίριο πίσω από το σημερινό Ινστιτούτο Goethe. Στη θέση της λεωφόρου Κέννεντι απλωνόταν η θάλασσα και το προαύλιο του σχολείου τελείωνε στην αμμουδιά. Στο κεντρικό χτίριο μετακομίσαμε αργότερα.

Θυμάμαι ακόμα κάποιους από τους καθηγητές που μου έμαθαν τα πρώτα γράμματα. Το περιβάλλον του σχολείου ήταν μάλλον φιλελεύθερο, κυρίως χάρη στους Γερμανούς καθηγητές. Ήμασταν μεικτό σχολείο π.χ. και δε φορούσαμε ποδιές, όταν στα δημόσια σχολεία στην επαρχία οι μαθητές κυκλοφορούσαν μετά τις 8 το βράδυ στους δρόμους μόνο με άδεια του διευθυντή του σχολείου τους.

Αυτό το κλίμα ελευθερίας για τους μαθητές προσπάθησα να το ενισχύσω και ως καθηγήτριά αργότερα. Άρχισα να εργάζομαι το 1974, όταν η Ελλάδα έβγαине μέσα από μια δικτατορία. Η εποχή ήταν ιδιαίτερα πολιτικοποιημένη και αυτό είχε μεγάλη απήχηση τόσο στους καθηγητές και στο μάθημα όσο και στους ίδιους τους μαθητές και στα ενδιαφέροντά τους σε σχέση με το σχολείο.

3. Ποιες αρχές και αξίες θέλατε ως καθηγήτριά να μεταλαμπαδεύσετε στους μαθητές σας;

Μεγάλες λέξεις οι λέξεις «αξίες» και «αρχές». Θα έλεγα καλύτερα ότι με ενδιέφερε, με αφορμή το μάθημα, να συζητώ με τους μαθητές μου για θέματα ισότητας και ανθρώπινων δικαιωμάτων, για τη δημοκρατία με ανθρώπινο πρόσωπο, για την ελευθερία και ανεξαρτησία κάθε είδους. Θα ήθελα να σκέφτονται κριτικά, να διαβάζουν πίσω από τις γραμμές, να έχουν αυτοπεποίθηση, να επιμένουν στους στόχους τους. Να μη φοβούνται. Να μένουν ξυπνητοί. Για το αν και πόσο πέτυχε αυτή η προσπάθεια αρμόδιοι να μιλήσουν είναι οι μαθητές.

4. Πώς πιστεύετε ότι υπήρξαν οι σχέσεις σας με τους μαθητές σας όλα αυτά τα χρόνια; Έχετε νιώσει ποτέ ότι κάνατε μια εσφαλμένη κρίση, αδικήσατε κάποιον μαθητή, ή ότι ήσασταν περισσότερο αυστηρή απ' όσο έπρεπε;

Έκανα πολλές εσφαλμένες κρίσεις και αδικία σίγουρα κάποιους μαθητές – εξάλλου τι σημαίνει «δίκαιο» -. Ήμουν και αρκετά αυστηρή. Αν και τα τελευταία χρόνια με κατηγορούν για το αντίθετο.

5. Θυμάστε κάποιο γεγονός στο σχολείο όσο ήσασταν καθηγήτριά που θα σας μείνει αξέχαστο;

Θυμάμαι στέλειωτα πολλά γεγονότα, σημαντικά και ασήμαντα, που όλα θα μου μείνουν αξέχαστα. Νομίζω ότι, πέρα από την οικογένειά μου, οι μαθητές μου είναι το δώρο που μου έδωσε η ζωή.

6. Μετά από 36 χρόνια διδακτικής εμπειρίας στο ελληνικό και στο γερμανικό τμήμα, ποια είναι η άποψή σας για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα;

Είναι κοινός τόπος ότι το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα – ό, τι και να σημαίνει αυτός ο όρος – είναι πολύ κακό. Όμως το χειρότερο για μένα τα τελευταία χρόνια είναι ότι, ενώ η κοινωνία το κατακεραυνώνει με κάθε ευκαιρία, στην πραγματικότητα το υπηρετεί με απόλυτη αφοσίωση και επομένως το συντηρεί. Γνωρίζω πολλούς φωτισμένους ανθρώπους (και παλιούς μας μαθητές) που βγήκαν μέσα από ένα παλιότερο και εξίσου κακό εκπαιδευτικό σύστημα. Αυτό δεν το βλέπω τα τελευταία χρόνια. Η σημερινή γενικευμένη κρίση στην ελληνική κοινωνία δεν είναι άσχετη με την κατάσταση στην εκπαίδευση. ■

Ελληνογερμανική συνεργασία για τη... «ΔΡΑΧΜΗ»!

Του Μιχάλη Γουδή, mgoudis@gmail.com

Τι κι αν οι σχέσεις της Ελλάδας με τη Γερμανία διανύουν τη χειρότερη περίοδό τους στην πρόσφατη ιστορία. Τι κι αν η αναφορά και μόνο στη δραχμή σχηματίζει έναν κόμπο στο στομάχι των περισσότερων Ελλήνων. Αυτά τα δεδομένα δε στάθηκαν ικανά να εμποδίσουν μία δυναμική ομάδα Γερμανών και Ελλήνων του Μονάχου να δημιουργήσουν εν μέσω κρίσης το ελληνογερμανικό περιοδικό «ΔΡΑΧΜΗ».

Η ΔΡΑΧΜΗ πρωτοκυκλοφόρησε το Μάιο. Πρόκειται για ένα έντυπο που μοιράζεται δωρεάν σε 1500 τεύχη στη βουαρικκή πρωτεύουσα, ενώ μπορεί να το διαβάσει κανείς και στο διαδίκτυο στη διεύθυνση www.drachme.com. Στόχος του, άλλωστε, είναι να κατακτήσει ένα ευρύ αναγνωστικό κοινό. Σε αυτό ανήκουν αφενός οι 25.000 Έλληνες που ζουν στο Μόναχο και αφετέρου ο μη ευκαταφρόνητος αριθμός Γερμανών που έχουν μια ιδιαίτερη σχέση με την ελληνική κουλτούρα.

Ο λόγος δημιουργίας του περιοδικού, όμως, ήταν πολύ συγκεκριμένος. Η εκδότρια του περιοδικού, Ιωάννα Μάμαλη-Παναγιώτου εξηγεί: «Διαπίστωσα πως αρκετοί Έλληνες δεν έχουν ενταχθεί στη γερμανική κοινωνία, αν και ζουν πολλά χρόνια σε αυτή. Επίσης, ο απόδημος Ελληνισμός στερείται σωστής ενημέρωσης. Η επαφή του με το γερμανικό Τύπο είναι επιφανειακή, ενώ βασική πηγή πληροφόρησής του είναι τα ιδιωτικά ελληνικά κανάλια και η φτηνή ενημέρωση που προσφέρουν κάποια από αυτά. Από την άλλη, στο Μόναχο όπου εδρεύουμε, είναι πολύ έντονο το στοιχείο του Φιλελληνισμού. Έτσι αποφασίστηκε η σύσταση ενός περιοδικού ποικίλης ύλης που να απευθύνεται στους απόδημους Έλληνες, καθώς και στους απαιταχού Φιλέλληνες.»

Πώς προέκυψε αυτό το τολμηρό όνομα για το περιοδικό; Η απάντηση δίνεται και πάλι από την Ιωάννα: «Στη «Δραχμή» μας οδήγησε η αναζήτηση ενός συνδεδεμένου κρίκου ανάμεσα στο Μόναχο και την Ελλάδα. Υπενθυμίζουμε ότι το νόμισμα ανατυπώθηκε με πρωτοβουλία του βασιλιά Όθωνα το 1832 στο Μόναχο. Καθώς ετοιμάζαμε δε την πρώτη έκδοση, ξέσπασε η φημολογία περί δήθεν απογομπής μας από την ευρωζώνη και επιστροφής της ελληνικής οικονομίας στη δραχμή. Έτσι η επιλογή του τίτλου

εδραιώθηκε και ως σχολιασμός της επικαιρότητας.»

Μία φίλια από τα χρόνια του πανεπιστημίου ανάμεσα στην Ιωάννα Μάμαλη-Παναγιώτου και τη Nannette Remmel, αρχισυντάκτρια του περιοδικού αποτέλεσε τη βάση, για να στηριχθεί μία φιλόδοξη προσπάθεια που τολμά σε μία εξαιρετικά απαιτητική εποχή, από κάθε άποψη, να κάνει μία βουτιά στα βαθιά νερά που λέγονται σύσφιξη των ελληνογερμανικών σχέσεων υπό το γενικό πρίσμα «ενσωμάτωση και φιλελληνισμός».

Αναπόφευκτα η συζήτηση πήγε και στις πρόσφατες εξελίξεις και τη συμπεριφορά της Γερμανίδας Καγκελάριας προς τη χώρα μας. Η εκδότρια της ΔΡΑΧΜΗΣ εμφανίστηκε συγκρατημένη στο σχολιασμό της: «Η θέση της κ. Μέρκελ ήταν ομολογουμένως πολύ δύσκολη. Από τη μία έπρεπε να «λογοδοτήσει» απέναντι στο γερμανικό λαό, που είδε με καχυποψία την κίνηση της κυβέρνησης να τείνει χείρα βοηθείας στην Ελλάδα εν καιρώ οικονομικής στενότητας. Από την άλλη, η Καγκελάριας όφειλε να εγκρίνει το οικονομικό πακέτο βοήθειας προς την Ελλάδα, χάρin της ομοψυχίας στην ευρωπαϊκή οικογένεια, της διάσωσης του Ευρώ και της προσπάθειας των γερμανικών συμφερόντων, τα οποία ουκ ολίγα είναι στην Ελλάδα. Μπορεί να δυσαρέστησε πολλούς συμπατριώτες της με την κίνησή της, αλλά θαρρώ πως χειρίστηκε ως έπρεπε τα λεπτά πολιτικά ζητήματα.»

Ίσως σε μερικούς αυτή η προσπάθεια που ξεκίνησε στο Μόναχο να φαίνεται άκαιρη και άστοχη. Ωστόσο, είναι μία ακόμη απόδειξη για το ότι πέρα από την πολιτική και τους πολιτικούς είναι οι ίδιοι οι άνθρωποι που μπορούν να διαμορφώσουν τις εξελίξεις και να ανοίξουν δρόμους... ■

Φάκελος

Έλληνες σπουδαστές στη Γερμανία

Της Katja Jaeckel*, DDAD@athen.goethe.org

Η Ελλάδα διαθέτει, αναλογικά με τον πληθυσμό της, τον μεγαλύτερο αριθμό σπουδαστών στην Ευρώπη, και αυτό αφορά τόσο σ' όσους σπουδάζουν στο εσωτερικό, όσο και σε χώρες του εξωτερικού, διότι, όπως και παλιότερα, πολλοί νεαροί Έλληνες φεύγουν για σπουδές στο εξωτερικό, είτε γιατί δεν εξασφάλισαν την εισαγωγή τους στην επιθυμητή κατεύθυνση σπουδών, είτε γιατί είχαν εξ αρχής συνειδητά αποφασίσει να αποδημήσουν. Η Γερμανία αποτελεί μια από τις παραδοσιακές χώρες προτίμησης για σπουδές: ήδη από τον 15ο αιώνα υπάρχει παρουσία Ελλήνων σε γερμανικά πανεπιστήμια. Στα πλαίσια του πνευματικού κινήματος του φιλελληνισμού και προπαντός της δραστηριοποίησης του φιλολόγου Friedrich Thiersch, ο αριθμός των εγγεγραμμένων Ελλήνων σπουδαστών αυξήθηκε, κυρίως στα βαυαρικά πανεπιστήμια, αλματωδώς μετά το 1821. Έτσι, από το 1821 έως το 1844 σπούδασαν σε βαυαρικά πανεπιστήμια περισσότεροι από 100 Έλληνες, πολλοί εκ των οποίων πραγματοποίησαν στη συνέχεια ακαδημαϊκή σταδιοδρομία στο Οθωνείο πανεπιστήμιο, το πρώτο πανεπιστήμιο των Βαλκανίων, που ιδρύθηκε το 1837 στην Αθήνα. Μετά τη συγκρότηση, το 1871, του ενιαίου Γερμανικού Ράιχ, η ραγδαία ανάπτυξη των τεχνολογικών και φυσικών επιστημών οδήγησε σε μια αύξηση της παρουσίας Ελλήνων σπουδαστών και σε άλλα γερμανικά πανεπιστήμια. Έτσι συνέβη με το πανεπιστήμιο της Καρλσρούης, που ιδρύθηκε το 1825 ως πολυτεχνική σχολή και απέκτησε πολύ γρήγορα διεθνές γόητρο. Αρχικά εγγράφθηκαν σε αυτό Γερμανοί που κατοικούσαν στην Ελλάδα, αργότερα ακολούθησαν και Έλληνες. Ο πρώτος φοιτητικός σύλλογος στη Γερμανία, ο Ελληνικός Ακαδημαϊκός Σύλλογος Καρλσρούης, ιδρύθηκε κατά το χειμερινό εξάμηνο του 1919-1920 και εκ νέου μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο ως αναγνωρισμένο πανεπιστημιακό σωματείο του εν λόγω ιδρύματος. Σήμερα υπάρχει πληθώρα ελληνικών φοιτητικών λεσχών σε γερμανικά πανεπιστήμια.

Σε γερμανικά πανεπιστήμια υπολογίζεται ότι έχουν σπουδάσει περίπου 200.000 Έλληνες και Ελληνίδες, εκ των οποίων αρκετοί καταλαμβάνουν σήμερα σημαντικές θέσεις-κλειδιά στην ελληνική επιστημονική, πολιτική και οικονομική ζωή, διαδραματίζοντας έτσι έναν σημαντικό

ρόλο ως σύνδεσμοι μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας. Άλλοι παρέμειναν και μετά τις σπουδές τους στη Γερμανία, σταδιοδρομώντας στα πεδία της επιστήμης και της οικονομίας. Κατά τη δεκαετία του 1990, ο αριθμός των Ελλήνων σπουδαστών στη Γερμανία έφθασε στη προσωρινή του κορύφωση (περισσότερα από 4.000 άτομα). Σ' αυτούς προστίθενται και οι 3.000 Έλληνες δεύτερης αλλά και τρίτης γενιάς που είναι μόνιμα εγκατεστημένοι στη Γερμανία και είναι εγγεγραμμένοι σε γερμανικά πανεπιστήμια.

Ενώ ο τόπος σπουδών προσδιοριζόταν παλιότερα από πολύ νωρίς και ήταν συχνά καθοριστικός για την επιλογή μιας συγκεκριμένης σχολής, η σημερινή γενιά διαθέτει πλέον περισσότερες επιλογές. Οι προσφερόμενες κατευθύνσεις σπουδών αλλά και οι θέσεις στα πανεπιστήμια έχουν αυξηθεί σημαντικά και χάρη στο επιτυχημένο πρόγραμμα ERASMUS, η φοίτηση στο εξωτερικό κατά τη διάρκεια των βασικών σπουδών έχει καταστεί ευκολότερη και λιγότερο γραφειοκρατική. Μεταξύ των χωρών μας υπάρχουν σήμερα περισσότερα από 300 προγράμματα συνεργασίας πανεπιστημίων. Είτε πρόκειται για ένα εξάμηνο ως φοιτητής ERASMUS, ένα μεταπτυχιακό ως απόφοιτος ή ένα PostDoc σ' ένα επιστημονικό εργαστήριο ως διδακτορικός ερευνητής, υπάρχουν πολλές δυνατότητες να δοκιμάσει κανείς τις ποικίλες ακαδημαϊκές ευκαιρίες των γερμανικών πανεπιστημίων, τα οποία υπερβαίνουν τα 350. Η Γερμανική Υπηρεσία Ακαδημαϊκών Ανταλλαγών (DAAD) υποστηρίζει τις ακαδημαϊκές ανταλλαγές μέσω της προσφοράς υποτροφιών για πολυάριθμα προγράμματα. Περισσότεροι από 2100 Έλληνες και Ελληνίδες έχουν αξιοποιήσει μέχρι σήμερα μια υποτροφία της DAAD. ■

■

* Η Katja Jaeckel είναι επικεφαλής του Ενημερωτικού Κέντρου Αθηνών της DAAD (Περισσότερες πληροφορίες στο www.daad.gr)

Φάκελος

RWTH Aachen

Του Νίκου Μέρτζιου ('92), mertzios@emdc.gr

Κάθε απόφοιτος της Γερμανικής Σχολής έχει ένα μεγάλο πλεονέκτημα, που είναι η πρόσβαση στην Ανώτατη Εκπαίδευση της Γερμανίας. Κάνοντας χρήση αυτής της δυνατότητας, φοίτησα στη σχολή Μηχανολόγων Μηχανικών στο Πολυτεχνείο του Aachen. Επανεξετάζοντας τώρα εκείνη την περίοδο, ύστερα από χρόνια και μέσα από την επαγγελματική εμπειρία, το αβίαστο συμπέρασμα είναι ότι ο απόφοιτος της Γερμανικής Σχολής που θέλει να γίνει μηχανικός έχει μόνο κέρδη να αποκομίσει σπουδάζοντας στη Γερμανία ως προπτυχιακός φοιτητής, μεταπτυχιακός φοιτητής ή επιστημονικός ερευνητής.

Η άρτια οργάνωση, οι σαφείς κανόνες λειτουργίας, η αμερόληπτη αξιολόγηση και η αξιοκρατία διαμορφώνουν το πλαίσιο στο οποίο ο φοιτητής καλείται να λειτουργήσει. Για το φοιτητή αντίστοιχα, ο δρόμος της επιτυχίας είναι πολύ σαφής. Απαιτεί μεθοδικότητα, υπευθυνότητα, συνέπεια και καλή προετοιμασία. Τίποτα δε χαρίζεται, προσφέρονται όμως πάρα πολλές δυνατότητες για αξιοποίηση. Για τον υποψήφιο μηχανικό εκείνο που κάνει τις σπουδές ξεχωριστές είναι η άμεση σχέση του ερευνητικού τομέα του Πολυτεχνείου με τη βιομηχανική παραγωγή. Θεωρητική γνώση και σύγχρονες πρακτικές εφαρμογές άρρηκτα δεμένες μεταξύ τους. Τα ερευνητικά ινστιτούτα κάθε έδρας συνεργάζονται άμεσα με τη βιομηχανία, η οποία χρηματοδοτεί πλήθος ερευνητικών προγραμμάτων και πραγματικών εφαρμογών, προσφέροντας στο φοιτητή πρακτική κατάρτιση, μεγαλύτερη εξειδίκευση, δυνατότητα απασχόλησης και πιθανότητες άμεσης επαγγελματικής αποκατάστασης. Το εντυπωσιακότερο όμως είναι ότι το γερμανικό σύστημα ανώτατης εκπαίδευσης καταφέρνει να προσφέρει μια δημόσια παιδεία υψηλού επιπέδου πραγματικά δωρεάν.

Σε μια εποχή όπου στη χώρα μας περιμένουμε από την παιδεία να δώσει λύσεις σε πολλά προβλήματα και επιζητούμε επίμονα την αναβάθμιση της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μπορούμε τουλάχιστον να παραδειγματιστούμε από αυτούς που το έχουν καταφέρει. ■

Φακίδης

αξεσουάρ μόδας
φω-μπιζού, κουμπιά, ζώνες

Βενιζέλου 32, Στοά Καράσσο, τηλ. 2310 273682

Η Έλλη και ο Ζοζέ Μουρίνιο

Του Αντώνη Οικονόμου (*71), antonis.economou@larco.gr

«Πρέπει να γνωρίσεις την Έλλη!»

Είναι βαθιά γνώστης κάθε διαταραχής στη μικρή της “μεγάλη γειτονιά” ... αλλά καθόλου κουτσομπολό. Ταξιδεύει από τότε που γεννήθηκε...»

Τούπε κι άλλα η Μπεάτε, αλλά ο νους του έτρεχε στην κορεστική κρίση εκείνες τις μέρες κι αγωνιούσε αν θα συναντήσει το βόρειο ομοίωμα του νότιου αντιπάλου ή αν θα «του» το είχε στο μεταξύ επιστρατεύσει ο Κιμ Γιόνγκ Ιλ. Δεν έδωσε ως εκ τούτου σημασία και συνέχισε να νουθετεί τα «παιδιά» του.

Πέρασε μια ολόκληρη βδομάδα. Ήταν Σάββατο βράδι κι είχε πεταχτεί εικονικά μέχρι τη Μαδρίτη. Το μεγάλο του απωθημένο έπαιζε με τη «Διεθνή», την κατ’ όνομα και κατά κυριολεξία. Όταν στο 90+ έμπαινε «μέσα» ο μόνος γηγενής, εκείνος ο μοιραίος προβοκάτορας και όλοι οι «άλλοι» θυμόντουσαν τον μεγάλο καλλιτέχνη και μάρτυρα ΖΖ, κτύπησε το κινητό του: «Ξέχασα να σου πω πως η Έλλη ξέρει κι όλα τα μυστικά του Ζοζέ...»

«Μα τί λες τώρα, δε βλέπεις τα εγκλήματα του ξενέρωτου; Κι εκείνα τα μάγουλα που δε σ’ αφίνουν ποτέ να καταλάβεις πότε αυτός ο πορτοκαλί άνθρωπος ντρέπεται. Με την Έλλη θ’ ασχολούμαι τώρα; Και ποια επιτέλους είναι αυτή η Έλλη;»

«Η Έλλη, η μεταφράστρια! Πρέπει να τη γνωρίσεις, στόχω πει!»

Τούκλεισε ραντεβού στο «Four Seasons Bosphorus», μια Κυριακή απόγευμα. Με θέα τον Ελλήσποντο, παρήγγειλε καφέ και την περίμενε. «Λες να πήρε τ’ όνομά της από δω;» ρώτησε τον πιστό του Γιάννη. «Αποκλείεται μεγαλειώτατε! Βόσπορο τον λένε πια εδώ ...». Όταν επιτέλους κατέφθασε και του συστήθηκε ως «Ελισάβετ Μάκου», νόμισε πως κάποιο λάθος είχε γίνει.

«Τί θα πάρετε;», προσφέρθηκε ο Γιάννης. «Νεράκι, σκέτο νεράκι! Αυτή η δουλειά, ξέρετε, μ’ έχει υποχρεώσει να πίνω μόνο νερό, πολύ νερό!»

«Πότε γνωρίσατε τον Ζοζέ;», έσπευσε να τη ρωτήσει ο μεγάλος. Είχε μάθει στη ζωή του να μπαίνει κατ’ ευθείαν στο θέμα, χωρίς σάλτσες, εισαγωγές και φιοριτούρες.

«Ποιόν Ζοζέ; Δεν ξέρω κανέναν Ζοζέ», απάντησε η Ελισάβετ (πλέον) κοφτά.

«Μα εκείνο τον Πορτογάλο εγωπαθή «The Special One», πώς τον λένε ρε Γιάννη στο επίθετο. Πάλι το ξεχνώ». «Μουρίνιο αφέντη μου, Μουρίνιο».

«Δε μου λέει τίποτε αυτό το όνομα κύριε Όθωνα. Να κάνω ένα τηλεφώνημα;». Πήγε λίγο παράμερα, σχημάτισε τον

αριθμό της εξ απορρητων του Ταγίπ και γύρεψε πληροφορίες. Ξαναγύρισε ενημερωμένη. «Εννοείτε τον τέως συνάδελφο που έγινε μετά προπονητής ποδοσφαιρου, λοιπόν. Δεν είχα ποτέ την τύχη να τον γνωρίσω. Ωρραίος άνδρας είναι αλήθεια τώρα που τον φέρνω στο νου ... Αλλά τί θέλετε να μάθετε γι αυτόν;»

«Ακούστε κυρία Μάκου, Μάκου, σωστά;», παρενέβη τότε ο Γιάννης. «Κι εγώ συνάδελφος είμαι, μεταφραστής. Και ολίγον συμβουλάτορας του αφέντη από δω. Σχεδόν συνομηλικός του Ζοζέ. Η σύζυγος του Όθωνα μας έδωσε τα στοιχεία σας

και τώρα καταλαβαίνω για ποιό λόγο. Θα μπορούσα βέβαια να πληροφορίσω κι εγώ τον κύριο Ρεγάγκελ για το θέμα και να μη σας ταλαιπωρούμε, αλλά η κυρία Μπεάτε μετά από τόσα χρόνια ακόμη δε μούχει εμπιστοσύνη. Πέστε μας τί ακούει στη δουλειά του ένας μεταφραστής;»

«Αχ συνάδελφε, αχ! Και πόσο δε μούχουν κάνει αυτή την ερώτηση. Δεν έχω τίποτε να σας πω. Θα τα πάρω όλα μαζί μου, όταν φύγω από τον μάταιο τούτον κόσμο. Αν διατηρώ αυτή τη δουλειά τόσα χρόνια είναι γιατί ακριβώς είμαι τάφος και αντίθετα από σας και την κυρία Μπεάτε μούχουν όλοι τυφλή εμπιστοσύνη. Θα μου επιτρέψετε τώρα. Ευχαριστώ για το νερό!»

«Τζίφος, Γιάννη μου, τζίφος!», αναστέναξε ο Otto κι ετοιμάστηκε να σηκωθεί.

«Κάθε άλλο φιλε μου», πήρε φόρα και θάρρος ο Γιάννης. «Αυτό που θέλαμε, το μάθαμε. Εσύ πρέπει να κατάλαβες πόσο πολίτιμος σου είμαι τόσα χρόνια. Ενιά δεν είναι, ε; Ποτέ, τίποτε, κανένα μυστικό, καμιά διαρροή και πάντα δίπλα σου. Και ξέρεις πόσες προτάσεις είχα να την κάνω. Κι εγώ έμαθα ότι οι μεταφραστές που ηθεύουν δίπλα σε σερ και ολλανδούς Λουδοβίκους δεν έχουν καμιά αναστολή να φύγουν γι άλλες πολιτείες. Παίρνοντας μαζί τους όλα τα μπαγκάζα τους. Έμαθα επίσης ότι είμαι ίδιος η πιστή Έλλη, νάναι καλά η γυναίκα ...».

«Πότε πετάμε για Ζυρίχη;» έκανε τον αδιάφορο ο Όθωνας. «Σε δυο ώρες».

Ακούστηκε ρίχος μηνύματος στο κινητό του Γιάννη. «Η Μπεάτε μας στέλνει τα ρεκόρ σας. Πρώτος παντού στη Bundesliga: πάνω από 1000 συμμετοχές, περισσότερες νίκες (387), περισσότερες ισοπαλίες (205), περισσότερες ήττες (228), περισσότερα τέρματα υπέρ (1473) και περισσότερα τέρματα κατά (1142). Αξεπέραστος βασιλεύ μου, αξεπέραστος!» ■

Το μουσείο του Brandhorst

Της Νάσσιας Χατζηγώγα ('98), nastia1980@yahoo.gr

Επιδεικνύοντας την ειλικρίνεια της αμεγάδιαστης κατασκευής του, από το Μάιο του 2009 το Brandhorst Museum αποτελεί ένα αξιόλογο δείγμα σύγχρονης μουσειακής αρχιτεκτονικής, όπου ο επισκέπτης απολαμβάνει κάθε επίπεδο και κάθε γωνιά του μουσείου. Στην περιοχή Kunstareal του Μονάχου, πλάι στις διάσημες Alte και Neue Pinakothek και Pinakothek der Moderne, προστέθηκε ένα επιπλέον μουσείο σύγχρονης τέχνης.

Πρόκειται για ένα ιδιαίτερα φωτεινό στο εσωτερικό του και εντυπωσιακό κτίριο, που εκθέτει κυρίως έργα ζωγραφικής, αλλά και εγκαταστάσεις από σύγχρονους καλλιπείς και μάλιστα κάποια από τα κορυφαία ονόματα στο χρηματιστήριο της τέχνης, όπως π.χ. τους Jeff Koons και Damien Hirst. Στο συγκεκριμένο μουσείο, με ιδρυτές τους Udo και Anette Brandhorst και αρχιτέκτονες τους sauerbruch hutton, η μουσειολογική πρόθεση είναι να φανεί η σημαντική θέση που κατέχουν για τους Γερμανούς (και τις συλλογές τους) οι Αμερικανοί καλλιπείς, κάτι που γίνεται πράγματι αισθητό. Ο τρίτος όροφος είναι σχεδόν εξολοκλήρου αφιερωμένος στον Twombly, ενώ παράλληλα υπάρχουν έργα του Andy Warhol κ.ά.. Το μουσείο θυμίζει μία καλαίσθητη και ευρύχωρη γκαλερί, όπου ξεπροβάλλουν μεγάλα ονόματα διάσημων καλλιτεχνών, χωρίς να ενδιαφέρει κάποια χρονολογική, θεματική ή άλλου είδους οργάνωση. Σε μία αμοιβαία σχέση

κέρδους, το μουσείο αντλεί από το γόπτρο των έργων που φέρουν τις διάσημες υπογραφές, και τα έργα «καμαρώνουν» στις μεγάλες επιφάνειες του πιο πρόσφατου και δημοφιλέστερου μουσείου της πόλης, του οποίου η Μόνιμη Συλλογή ξεπερνάει σήμερα τα 700 έργα.

Στο συγκεκριμένο μουσείο, με τη χαρακτηριστική πολύχρωμη εξωτερική του επένδυση έχει δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στους χώρους κοινού, κι έτσι, εκτός από το βιβλιοπωλείο και το καφέ που βρίσκονται στο ισόγειο του κτιρίου, συναντά κανείς σε όλη την πορεία του και στα άλλα δύο επίπεδα ειδικά διαμορφωμένους χώρους στάσης και ανάπαυσης. Τέλος, μέσω μίας καινοτόμου μεθόδου που χρησιμοποιεί αγωγούς νερού, επιτυγχάνονται ιδανικές συνθήκες θερμοκρασίας και υγρασίας, ενώ παράλληλα αξιοποιείται σε πολύ μεγάλο βαθμό ο φυσικός φωτισμός. ■

Το ελληνικό εκδοτικό τοπίο και η γερμανόφωνη λογοτεχνία

Της Τατιάνας Λιάνη (*90), tatianaliani@yahoo.com

Ο χώρος του βιβλίου στην Ελλάδα, ύστερα τη συνεχή άνοδο που ακολούθησε την έκρηξη της δεκαετίας του '90, περνάει από την περσινή χρονιά κρίση. Αυτό είναι το μήνυμα που μεταφέρουν τόσο οι εκδοτικοί οίκοι και τα βιβλιοπωλεία, ιδιαίτερα αυτά της περιφέρειας, όσο και οι εφημερίδες, που καταργούν ή μειώνουν αισθητά την έκταση των επικυλλίδων για το βιβλίο. Είναι, φυσικά, αναμφισβήτητο ότι αυτή η κρίση θα επηρεάσει ποικιλοτρόπως την εκδοτική πολιτική και παραγωγή και ότι θα αποτελέσει αφορμή για μια πιο προσεκτική επιλογή των προς έκδοση βιβλίων μένει να δούμε αν αυτή θα επιτευχθεί με γνώμονα την ποιότητα ή τις πωλήσεις. Αυτό το δίλλημα, με το οποίο θα βρεθούν αντιμέτωποι οι περίπου 375 εκδοτικοί οίκοι που δραστηριοποιούνται σήμερα στην Ελλάδα, θα επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό και την παρουσία της γερμανόφωνης λογοτεχνίας στον ελληνικό εκδοτικό χώρο. Το 2008 εκδόθηκαν στην Ελλάδα, σύμφωνα με το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου, 9.579 τίτλοι, από τους οποίους περίπου το 40% αφορούσε την ξενόγλωσση μεταφρασμένη λογοτεχνία. Περισσότεροι από τους μισούς τίτλους (51,6%) μεταφράστηκαν από την αγγλική γλώσσα, 11,5% από τη γαλλική, 6,7% από την ιταλική και, τέλος, το 4,9% των μεταφρασμένων βιβλίων στην Ελλάδα (196 τίτλοι) προερχόταν από τη γερμανική γλώσσα.

Ποια γερμανικά βιβλία μεταφράζονται; Σταθερή αξία, πέρα από τη γερμανική φιλοσοφία, αποτελούν οι γερμανόφωνοι κλασικοί (Goethe, Schiller), οι νεώτεροι κλασικοί (Mann, Kafka, Hesse, Rilke) και οι θεωρούμενοι «σύγχρονοι κλασικοί», όπως ο Grass, η Jelinek, ο Walsler, η Wolf, ο

Handke. Είναι γεγονός ότι μετά την εποχή των ευπώλητων ψυχολογικών βιογραφιών του Stefan Zweig και του Emil Ludwig η γερμανόφωνη λογοτεχνία δεν υπήρξε ποτέ ιδιαίτερα δημοφιλής στην Ελλάδα. Ωστόσο, χάρη στα προγράμματα επιχορηγήσεων μεταφράσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ινστιτούτου Goethe, την τελευταία δεκαετία το ελληνικό κοινό είχε την ευκαιρία

να γνωρίσει και να εκτιμήσει μια νέα γενιά αξιόλογων συγγραφέων, που έχει ήδη καθιερωθεί στη Γερμανία, όπως την Judith Herrmann, τον Ingo Schulze, τον Thomas Brussig, την Jenny Erpenbeck.

Αυτό το παράθυρο που άνοιξε σταδιακά τα τελευταία χρόνια προς την σύγχρονη γερμανόφωνη λογοτεχνία κινδυνεύει τώρα να κλείσει λόγω της κρίσης, που θα στρέψει πολλούς εκδότες σε ασφαλείς και δοκιμασμένες συνταγές. Ωστόσο, θα ήταν πραγματικά κρίμα να ανακοπεί η επαφή του ελληνικού κοινού με τη σύγχρονη γερμανόφωνη λογοτεχνία, ιδιαίτερα όταν βιβλία όπως το «Διαβάζοντας στη Χάνα» του Bernhard Schlink και «Η μέτρηση του κόσμου» του Daniel Kehlmann, που γνώρισαν μεγάλη επιτυχία και στη χώρα μας, υποδεικνύουν ότι η νεώτερη γερμανόφωνη λογοτεχνία, παρόλο που θεωρείται δύσκολη και στριφνή, μπορεί να είναι απρόσμενα και εξαιρετικά ελκυστική. ■

ι (Το άρθρο αποτελεί επεξεργασμένη μορφή της ομιλίας που δόθηκε στις 22.4.2010 στο πλαίσιο της εκδήλωσης «Μετά το πτυχίο: Ερευνητικές και επαγγελματικές διαδρομές» του Τμήματος Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας Α.Π.Θ.)

Ιστορίες γερμανικού τρόμου

Του Ανέστη Κουρίδη (*95), akouridis@etemko.gr

Στη χώρα μας δεν έχουμε συνδέσει τον γερμανικό κινηματογράφο με το είδος των ταινιών τρόμου. Η κύρια αιτία είναι απλή : όντως οι παραγωγές των τελευταίων δεκαετιών που ασχολούνται με τη συγκεκριμένη θεματολογία είναι περιορισμένες σε αριθμό και δεν ξεφεύγουν από τα σύνορα της Γερμανίας.

Το γεγονός που πρέπει να σημειωθεί πάντως είναι ότι γερμανοί παράγοντες στις αρχές του προηγούμενου αιώνα είχαν διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του είδους από τις αρχές της χρήσης της κινούμενης εικόνας ως τέχνης. Ενδεχομένως μας είναι οικεία ονόματα όπως Το Γκόλεμ (1915), Το εργαστήρι του Δρ Καλιγκάρι (1920), Δρ Μαμπούζε (1922), ενώ το Nosferatu (1922) προκάλεσε επίσης και την, πιο mainstream, δημιουργία Schadow of the Vampire (2000).

Το, χρονικά, ενδιάμεσο κενό αιτιολογείται από κάποιους ότι οφείλεται στην ύπαρξη υπεραρκετής βίας στην πραγματικότητα των Παγκοσμίων Πολέμων, ώστε αυτή να εκλείψει από τη σφαίρα της καλλιτεχνικής ζωής του τόπου. Σε κάθε περίπτωση υπάρχουν ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις, όπως το Das Experiment (2001) του Oliver Hirschbiegel, ή οι πιο γνωστές ταινίες

του Uwe Boll : House of the Dead (2003) Alone in the Dark (2005) BlodRayne(2005), καθώς και οι ταινίες με μια πιο ψυχολογική προσέγγιση του Michael Haneke, οι οποίες σηματοδοτούν την επανένταξη του είδους στις προτεραιότητες των γερμανών παραγόντων του κινηματογράφου.

Μία αξιόλογη προσπάθεια σε αυτήν την κατεύθυνση είναι και η περσινή δημιουργία Pandorum του Christian Alvar. Αξιολογείται ως μία από τις καλύτερες ταινίες τρόμου επιστημονικής φαντασίας. Η πλοκή ικανοποιεί με την πορεία και τις ανατροπές της, ο τρόμος προκαλείται από την συνολική ατμόσφαιρα που υποστηρίζεται με εξαιρετικά εφέ και σκηνοθεσία, και δεν βασίζεται στη στείρα ύπαρξη αίματος και εκκωφαντικών θορύβων. Η ταινία είναι αρτιότατη και χρησιμοποιεί με απόλυτη ισορροπία όλα τα απαραίτητα στοιχεία για να κρατήσει το ενδιαφέρον του θεατή ολόκληρη την μίμιση ώρα της διάρκειάς της, αλλά και να μας αποχαιρετήσει με μία άψογη περαίωση του μύθου της. ■

Μια συναυλία των Cure πριν από 28 χρόνια

Του Τόλη Βαρνά ('81), <http://www.myspace.com/apo63>

Τον Σεπτέμβρη του 1981 και λίγους μήνες πριν συμπληρώσω τα δεκαοκτώ μου βρέθηκα για πρώτη φορά στη ζωή μου στην Γερμανία, η οποία έμελλε να αποτελέσει για τα επόμενα δέκα χρόνια τόπο παραμονής, φοιτητικής, επαγγελματικής και οικογενειακής ολοκλήρωσης και συνάμα πολύτιμη και υπέροχη Ατλαντίδα όσο αφορά τα συναυλιακά δρώμενα σε μια από τις πιο σημαντικές δεκαετίες στην ιστορία της μουσικής.

Στο μεσοδιάστημα μέχρι την παραπάνω αναφερθείσα ημερομηνία είχα ήδη προλάβει να δω διάφορα εκλεκτά ονόματα (Killing Joke, Ultravox, UB40 κ.α.) αλλά η συναυλία ορόσημο, η στιγμή που ένα εφηβικό όνειρο παίρνει σάρκα και οστά έμελλε να συμβεί στα τέλη του Μάη.

Στις 3 Μαΐου του 1982 είχε ήδη κυκλοφορήσει το „Pornography“ η κορυφαία και απόλυτα «γκοθ νικηστική» τους δισκογραφική παρουσία, αρμόζουσα ολοκλήρωση του σκοτεινού κύκλου που είχε ανοίξει με το „Seventeen Seconds“. Δύο μέρες αργότερα από το Ρότερταμ ξεκίνησε το „Pornography Tour“.

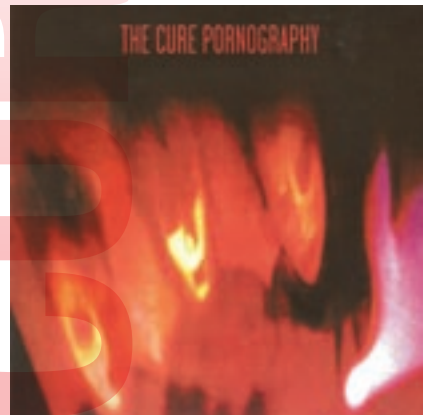
Το Mülheim ανήκει στις λιγότερο προνομιούχες περιοχές της Κολωνίας με μεγάλο ποσοστό μεταναστών, ανέργων και κοινωνικών συνθηκών που βρωμάνε μπαρούτι. Με την απαραίτητη άγνοια κινδύνου που συνοδεύει αυτές τις ηλικίες και μην έχοντας κανένα που να θέλει να έρθει μαζί μου πήρα το απαραίτητο Straßenbahn και μαζί με καμιά χίλιους πεντακάσιους άγνωστους μαυροντυμένους και βαμένους συνοδοιπόρους βρέθηκα στον τόπο που έπρεπε και όφειλα να δώσω το παρόν έχοντας φροντίσει εκ των προτέρων να έχω προμηθευτεί το έναντι αντιτίμου 18 δυτικογερμανικών μάρκων εισιτήριο.

Αφού σαν σωστός και προνοητικός οπαδός είχα προλάβει να αγοράσω το συνοδευτικό μπλουζάκι της τουρνέ (το οποίο δυστυχώς σε κάποια από τις μελλοντικές μετακομίσεις εξαφανίσθηκε) μπήκα στην δεκαετία του 60 γερμανικής αισθητικής αίθουσα και περίμενα εναγωνίως την στιγμή που θα σβήσουν τα φώτα. Και να που κάτω από τους σφυροκοπικούς ήχους του „Figurehead“ με μαύρο δερμάτινο παντελόνι, άσπρο t-shirt, τα μαλλιά τήγκα στην λακ να πετάνε προς όλες τις κατευθύνσεις και το πρόσωπο μιογιστισμένο με άφθονα κόκκινα κραγιόνια έχω μπροστά μου τον Robert Smith να τραγουδά „Sharp and open leave me alone and sleeping less every night“, τον Simon Gallup δίπλα του με το μπάσο κατεβασμένο κάτω από τα γόνατα και τον Lol Tolhurst σε μια από τις τελευταίες του ως έμελλε εμφανίσεις φί-

σω από τα ντραμς και έχω μείνει φυσικά άγαλμα και με το σαγόνι κατεβασμένο ...

Πέρα από αυτή την εικόνα και τους εναρκτήριοις στίχους „it doesn't matter if we all die“ (ω ναι, εκείνη την στιγμή έτσι αισθανόμασταν όλοι όσοι είμασταν εκεί) του „One Hundred Years“, δεν θυμάμαι απολύτως τίποτα ευρισκόμενος σε μια κατάσταση Twilight Zone με την τρίχα κάγκελο. Ευτυχώς που πλέον στο διαδίκτυο βρίσκει κανείς σχεδόν τα πάντα, συμπεριλαμβανομένου του set list της συγκεκριμένης συναυλίας το οποίο καταθέτω παρακάτω.

Μεταγενέστερα και αφού τους έχω δει και άλλες πολλές φορές συμπεριλαμβανομένου του ιστορικού Rock in Athens το 1985 θα συνειδητοποιήσω ότι ήμουνα μάρτυρας σε μουσικά σημαντική στιγμή ανήκουσα στην κατηγορία και „διηγώντας τα να κλαις“. Μια μπάντα στην δημιουργική και ερμηνευτική κορύφωση της με τα πάντα όλα στο Maximum, φθάνοντας σε αυτοκαταστροφικά όρια από τα οποία έκαναν καιρό να συνέλθουν και να επανέλθουν γράφοντας στο αμέσως επόμενο διάστημα χαριτωμένα ποπ τραγουδάκια εν είδει εξορκισμού. Όσο για μένα, ένας πιτσιρικάς που δύο χρόνια αργότερα θα πάρει επιτέλους την απόφαση να πιάσει χαρτί και μολύβι και μέσα σε τρία χρόνια θα προλάβει να καεί σε τέτοιο σημείο που θα τον πάρει δεκαετίες να ασχοληθεί ξανά με αυτά τα πράγματα. ...■

Ιατρική Ο υπερηχογραφικός έλεγχος στην κύηση

Της Νατάσας Ψαρρά ('82), nat@kie.gr

Κάθε γυναίκα που διαπιστώνει ότι είναι έγκυος επιθυμεί να γνωρίζει ότι πρόκειται για μια φυσιολογική εγκυμοσύνη που εξελίσσεται ομαλά. Καθώς οι περισσότερες συγγενείς και χρωματοσωμικές ανωμαλίες παρουσιάζονται χωρίς να υπάρχει οικογενειακό ιστορικό ή άλλοι παράγοντες κινδύνου, είναι προφανές ότι ο συστηματικός υπερηχογραφικός έλεγχος του εμβρύου πρέπει να γίνεται σε όλες τις περιπτώσεις και αφορά σε:

Υπερηχογράφημα ζωτικότητας (6-10η εβδομάδα).

Είναι το πρώτο υπερηχογράφημα που επιβεβαιώνει την ύπαρξη εμβρύου μέσα στη μήτρα καθώς από την 6η εβδομάδα της κύησης το έμβρυο είναι ήδη ορατό. Από τη στιγμή που θα διαπιστωθεί η καρδιακή λειτουργία του εμβρύου ο κίνδυνος αποβολής είναι μικρότερος από 3%.

Υπερηχογράφημα αυχενικής διαφάνειας (11-13η εβδομάδα).

Οι στόχοι της εξέτασης αυτής είναι:

- Ο καθορισμός της ηλικίας κύησης. Υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες ο εμμηνορρυσιακός κύκλος δεν είναι σταθερός ή η σύλληψη έγινε μετά τη διακοπή αντισυλληπτικών χαπιών ή κατά τη διάρκεια θηλασμού. Με τη μέτρηση του μήκους του εμβρύου υπολογίζεται με ακρίβεια η ηλικία της κύησης και η πιθανή ημερομηνία τοκετού.
- Ο υπολογισμός της πιθανότητας για σύνδρομο Down. Σε κάθε έμβρυο υπάρχει μια περιοχή πίσω από τον αυχένα που ονομάζεται αυχενική διαφάνεια. Όσο μεγαλύτερη είναι η αυχενική διαφάνεια τόσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος να έχει το έμβρυο κάποια χρωματοσωμική ανωμαλία. Λαμβάνοντας υπόψη την ηλικία της μητέρας, το μέγεθος του εμβρύου, την αυχενική διαφάνεια, την καρδιακή συχνότητα, την ύπαρξη ρινικού οστού και τη ροή του αίματος στο φλεβώδη πόρο και στην τριγώνωια βαλβίδα, υπολογίζεται ο εξατομικευμένος κίνδυνος για σύνδρομο Down. Ο συνδυασμός της υπερηχογραφικής εξέτασης με ορμονικό έλεγχο (βhCG και PAPP-A) επιτυγχάνει ποσοστό ανίχνευσης χρωματοσωμικών ανωμαλιών 85-90%.
- Διάγνωση πολύδυμης κύησης. Το 2% των φυσιολογικών και το 10% των υποβοηθούμενων κυήσεων καταλήγουν σε πολύδυμη κύηση. Ο υπερηχογραφικός έλεγχος μπορεί να καθορίσει τον αριθμό των εμβρύων. Στην περίπτωση που τα έμβρυα είναι όμοια και μοιράζονται τον ίδιο πλακούντα η παρακολούθηση της κύησης πρέπει να είναι πιο στενή.
- Διάγνωση συγκεκριμένων εμβρυϊκών ανωμαλιών. Στη φά-

ση αυτή της κύησης τα εμβρυϊκά όργανα έχουν ήδη σχηματισθεί. Τα μηχανήματα τελευταίας τεχνολογίας προσφέρουν μεγάλη ευκρίνεια με αποτέλεσμα η σύγχρονη προγεννητική ιατρική να στρέφει το ενδιαφέρον της στον πλήρη έλεγχο του εμβρύου ήδη από το 1ο τρίμηνο. Πολλές εμβρυϊκές ανωμαλίες μπορούν να αποκλεισθούν από το πρώτο τρίμηνο της κύησης και να γίνει έτσι μια πρώτη εκτίμηση της ανατομίας του εμβρύου. Παρόλα αυτά το λεπτομερές υπερηχογράφημα στις 20-22 εβδομάδες παραμένει απαραίτητο.

Υπερηχογράφημα εμβρυϊκής ανατομίας (20-22η εβδομάδα). Το υπερηχογράφημα αυτό έχει πρωταρχική σημασία καθώς το κρανίο, ο εγκέφαλος, το πρόσωπο, ο θώρακας, οι πνεύμονες, η σπονδυλική στήλη, η κοιλιά, οι νεφροί, τα γεννητικά όργανα και τα άκρα του εμβρύου εξετάζονται με κάθε λεπτομέρεια. Ιδιαίτερη σημασία δίνεται στον έλεγχο της καρδιάς του εμβρύου που γίνεται στον ίδιο χρόνο. Με έγχρωμο Doppler ελέγχονται τα αγγεία του εμβρύου και του πλακούντα και επιβεβαιώνεται έτσι η ομαλή λειτουργία της μητροπλακουντιακής κυκλοφορίας. Σε γυναίκες υψηλού κινδύνου για πρόωρο τοκετό μετριέται διακοιλιακά και το μήκος του τραχήλου.

Υπερηχογράφημα εμβρυϊκής ανάπτυξης (28-32η εβδομάδα). Η εξέταση αυτή ελέγχει την ομαλή ανάπτυξη του εμβρύου με: Μέτρηση του μεγέθους και εκτίμηση του βάρους του εμβρύου, προσδιορισμό της θέσης και της εμφάνισης του πλακούντα, εξέταση των εμβρυϊκών κινήσεων, μέτρηση της ποσότητας του αμνιακού υγρού και έλεγχο της ροής του αίματος στον πλακούντα και στο έμβρυο.

Επεμβατικές τεχνικές. Ορισμένα ζευγάρια επιθυμούν να γνωρίζουν με ακρίβεια 100% εάν το έμβρυο είναι γενετικά φυσιολογικό. Εκτός από την ανάλυση του καρυότυπου που αποκλείει τις χρωματοσωμικές ανωμαλίες (π.χ. σύνδρομο Down), σήμερα είμαστε σε θέση να διαγνώσουμε προγεννητικά μεγάλο αριθμό κληρονομικών νοσημάτων (π.χ. μεσογειακή αναιμία) και γενετικών συνδρόμων. Οι τεχνικές που χρησιμοποιούνται είναι η βιοψία τροφοβλάστης και η αμνιοπαρακέντηση. ■

Η Νατάσα Ψαρρά ('82) είναι ιατρός, Μαιευτήρας-Γυναικολόγος, MD, FRCOG

▶ **Ενας δικός μας άνθρωπος**, ο δικηγόρος Γιάννης Κωνσταντίνου ανέλαβε πριν από μερικές εβδομάδες και επίσημα την προεδρία της ΔΕΘ ΑΕ. Ο Γιάννης Κωνσταντίνου είναι απόφοιτος της τάξης του 1984, είναι κοντά στο σύλλογο καθώς έρχεται συχνά στις εκδηλώσεις μας, συμμετείχε πρόσφατα στην ημερίδα σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού της ΓΣΘ, όπου έδωσε τα φώτα του στους μαθητές και τις μαθήτριες του σχολείου όσον αφορά στη δικηγορία ενώ έχει αρθρογραφήσει σε ένα από τα πρώτα τεύχη του ΣΑΓΕΣ-Θεμην. Πολλά συχαρητήρια και σιδεροκέφαλος.

▶ **Ο νομαρχιακός σύμβουλος Γιάννης Χαραλαμπίδης**

θα είναι όπως όλα δείχνουν υποψήφιος δήμαρχος Καλαμαριάς στις προερχείς αυτοδιοικητικές εκλογές. Ο νομαρχιακός σύμβουλος Θεσσαλονίκης είναι γιατρός στο επάγγελμα και αποφοίτησε από το σχολείο το 1990. Δηλώνει ότι θα κατέβει ανεξάρτητος, δίνοντας τη μάχη για να επικρατήσουν φρέσκα και καινούργια πρόσωπα στην αυτοδιοίκηση. Ευχές για καλή επιτυχία και υψηλά ποσοστά...

▶ **Επιτυχίες σε πρόσφατες εκλογές** κατέγραψαν διάφορα μέλη του ΣΑΓΕΣ. Ο Γιώργος Γάγαλης ('76) και ο Κουρίδης Χαρίτων ('92) εκλέχτηκαν στα όργανα του ΤΕΕ στις τελευταίες εκλογές του Επιμελητηρίου. Ο πρώτος στην αντιπροσωπία κεντρικής Μακεδονίας του νομού Θεσσαλονίκης και ο δεύτερος ως μέλος της αντιπροσωπείας του ΤΕΕ στη Χαλκιδική. Σε συνδικαλιστικό όργανο αναδείχτηκε και ο Θανάσης Τζιρίτης ('96) της εταιρίας ISOMAT, ο οποίος εκλέχτηκε στο ΔΣ του Συνδέσμου Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος. Συχαρητήρια και καλή δύναμη σε όλους.

“Η πραγματική έκφραση του terroir”

DOMAINE
Claudia Zorzianni

ΑΡΝΑΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Τ.Κ. 630 74 - Τ & Φ: +30 23720 23120 - e-mail: claudie@otenet.gr

**Η ανάποδη
τελευταία
σελίδα:****Τρυπώνω, ξετρυπώνω
και αναδημοσιεύω.**

Ο **Διονύσιος Σαββόπουλος** στην εφημερίδα **«το Βήμα» (23 Μαΐου 2010)** για την κρίση, τους πολιτικούς και τον Νεοέλληνα:

«Ναι λοιπόν φταίμε όλοι μας, αλλά όχι το ίδιο. Δεν είναι το ίδιο οι υδραυλικοί που δε δίνουν αποδείξεις με τις “παρέες” που την πέφτουν σε ένα “έργο πνοής 2 δις ευρώ και το φτάνουν στα 12 δις. Έτσι πάθαμε ασφυξία, μες στην απάτη ζήσαμε και συμμετείχαμε: τραγουδι και Καγέν. Και μπλόκα για τις επιδοτήσεις που πήγαιναν στα μπουζούκια.»

Ο γνωστός Γερμανός Φιλέλληνας **Μάρτιν Κναπ**, διευθυντής του Ελληνογερμανικού Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου, στο περιοδικό **«Κ» της Καθημερινής (11/4/2010)** μιλά για τη σχέση του με την Ελλάδα, το ΙΚΑ και τις ελληνογερμανικές σχέσεις:

«Έχω συνδέσει τη μοίρα μου οικογενειακώς και επαγγελματικώς με την Ελλάδα, ακόμα και ως ασφαλισμένος στο ΙΚΑ. Υπάρχει στενότερες δεσμός με μια ξένη χώρα από το να εναποθέτεις τις συνταξοδοτικές σου ελπίδες σε αυτήν;»

WIRTSCHAFT**Häufig steigend, selten fallend****Kaufpreise für Eigenheimverkäufe Ende 2009**
pro qm, Veränderungen zum 4. Quartal 2007

Το Μόναχο αποτελεί μακράν την πιο ακριβή πόλη της Γερμανίας όσον αφορά στις τιμές των ακινήτων. Όπως προκύπτει από το ρεπορτάζ του περιοδικού **«Focus» (22/3/2010)** ένα τετραγωνικό μέτρο τη βαυαρική πόλη κοστίζει 2901 ευρώ. Έπονται το Αμβούργο η Φρανκφούρτη και το Φράιμπουργκ. Αυτά για όσους ενδιαφέρονται και για τις σχετικές συγκρίσεις με τις τις αντίστοιχες τιμές της Ελλάδας...

ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΜΟΝΟΚΑΤΟΙΚΙΕΣ
ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ
ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ
ΚΤΙΡΙΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ

Το έτος 1968 ιδρύθηκε η Κατασκευαστική και Τεχνική Εταιρεία (ΚΑ.Τ.Ε.Θ.) με κύρια αντικείμενα τη Μελέτη και την Κατασκευή Κτηριακών Έργων. Οι δραστηριότητες της εταιρίας εκτείνονται σε ολόκληρο το φάσμα των Ιδιωτικών και Δημοσίων Οικοδομικών Έργων. Η έδρα της ΚΑ.Τ.Ε.Θ. βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη, η δράση της όμως καλύπτει το σύνολο του Ελλαδικού χώρου. Διατηρώντας την άρρηκτη σχέση μεταξύ των τμημάτων της, δηλαδή του Κατασκευαστικού και του Τμήματος Μελετών είναι σε θέση να αναλάβει οποιοδήποτε έργο ως ενιαίος φορέας.